

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

X kadencja

Zapis stenograficzny

z posiedzenia
Komisji Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji (219.)

14 grudnia 2022 r.

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15 oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 870, druki sejmowe nr 2528 i 2732).

(Początek posiedzenia o godzinie 8 minut 35)

(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego Ewa Matecka)

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dzień dobry państwu.

Szanowni Państwo, otwieram posiedzenie Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji.

To jest dwieście dziewiętnaste posiedzenie.

Dzisiaj w porządku obrad mamy 1 punkt, a mianowicie rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15 oraz niektórych innych ustaw, zawartej w druku senackim nr 870.

Szanowni Państwo, witam na dzisiejszym posiedzeniu przedstawicielkę Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, panią Małgorzatę Paprocką. Witam również dyrektora Biura Prawa i Ustroju w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, pana Roberta Brochockiego. Serdecznie witam również głównego specjalistę do spraw legislacji w Biurze Prawa i Ustroju, panią Małgorzatę Szrajdę z Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Witam również panią Justynę Kotowską, która jest członkiem Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15. Witam przewodniczącego tejże komisji, pana Błażeja Kmiecika, który właśnie wszedł na to posiedzenie.

Witam również panią Agnieszkę Rękas, członka komisji. Wszyscy państwo są obecni.

Witam również pana senatora Jacka Burego. Witam wszystkich członków naszej komisji obecnych na posiedzeniu i obradujących z nami zdalnie.

Kancelarię Senatu, jako główny legislator w Biurze Legislacyjnym, podczas prac nad tą ustawą reprezentuje pani Beata Mandylis. Witam bardzo serdecznie.

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym Beata Mandylis: Pani Przewodnicząca, może państwo by z nami usiedli, bo...*)

Tak, zapraszam, Panie Przewodniczący, do głównego stołu. Panie również. W razie ewentualnych państwa wypowiedzi będzie potrzeba skierowania głosu do mikrofonu i nagrania państwa wypowiedzi.

Szanowni Państwo, przystępujemy do procedowania.

Kto w imieniu kancelarii prezydenta przedstawi to przedłożenie?

Bardzo uprzejmie proszę.

**SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA**

Szanowna Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

W imieniu prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, pana Andrzeja Dudy, mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Komisji uchwaloną przez Sejm w dniu 16 listopada 2022 r. ustawę o zmianie ustawy o Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych

przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15 oraz niektórych innych ustaw.

Przedmiotem inicjatywy ustawodawczej prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej jest przede wszystkim zmiana ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o państwowej komisji. Podstawowym celem przedłożenia prezydenckiego jest uzupełnienie obowiązujących regulacji, w szczególności w zakresie prowadzenia przez państwową komisję postępowań wyjaśniających. W toku działalności państwowej komisji ujawniły się tak daleko idące mankamenty obowiązującej ustawy, że państwowa komisja wprost wskazywała na brak możliwości prowadzenia postępowań wyjaśniających, które są kluczowym zadaniem państwowej komisji. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej zdecydował o podjęciu inicjatywy, tak aby ten ważny organ mógł prawidłowo wykonywać powierzone mu zadania.

Na wstępie chciałabym wskazać Wysokiej Komisji, że projekt ustawy został opracowany w ścisłej współpracy z państwową komisją. Myślę nawet, że współpraca to za mało powiedziane. Powiedziałabym, że projekt powstał z inicjatywy państwowej komisji i w ścisłym współdziałaniu.

Jeśli Wysoka Komisja pozwoli, to w krótkich słowach odniosę się do ustawy w brzmieniu przyjętym przez parlament.

Podstawowe i najważniejsze kwestie. Pierwsza to ujednolicenie siatki pojęć obowiązującej ustawy, przede wszystkim przez odpowiednie i precyzyjne odesłanie, że mówimy o czynach zabronionych określonych w rozdziale XXV kodeksu karnego. Bolączki czy nieprawidłowości ciągle obowiązującej ustawy, na które państwowa komisja w sposób szczególny wskazywała, to brak wyraźnej podstawy normatywnej do żądania, a w konsekwencji uzyskiwania przez państwową komisję informacji i dokumentów. I ustawa taką podstawę normatywną ustanawia.

Druga kwestia, którą również podnosiła państwowa komisja, to kwestia precyzyjnie wskazanej podstawy normatywnej do przetwarzania danych i informacji objętych tajemnicą zawodową, niezbędnych do realizacji zadań przez państwową komisję. Podnoszono również kwestie związane z prawidłowymi zasadami anonimizacji danych będących w posiadaniu komisji. Nie trzeba Wysokiej Komisji przekonywać, jak wrażliwe dane posiada państwowa komisja. Stąd te przepisy są konieczne.

Na wniosek państwowej komisji pan prezydent zaproponował zmianę nazwy państwowej komisji. Jak odczytywałam tytuł ustawy... Musiałam go odczytać, bo jest na tyle długi, że bardzo trudno go zapamiętać i trudno go precyzyjnie wskazać. Na prośbę państwowej komisji obecnie będzie to Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15. To również jest konsekwencja ujednolicenia siatki pojęciowej w ustawie.

Ze zmianami organizacyjnymi wiąże się również kwestia przesłanek powoływania i odwoływania członków komisji, precyzyjne wskazanie siedziby komisji oraz doprecyzowanie zasad powoływania i odwoływania zastępców przewodniczącego państwowej komisji oraz nadawania im uprawnień.

Głównym trzonem ustawy są zmiany dotyczące postępowania przed komisją, bo to właśnie tutaj, wydaje się, obowiązująca ciągle ustawa ma największe luki i tu pojawiają się nieprecyzyjności. Zgodnie z przedłożeniem prezydenckim: doprecyzowano zasady podejmowania decyzji przez komisję; wprowadzono podstawę normatywną zezwalającą na rezygnację w określonych przypadkach z przekazywania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa; wprowadzono procedurę postępowania w przypadku nieprecyzyjnych zgłoszeń do komisji; doprecyzowano zasady udziału komisji w postępowaniu karnym na prawach oskarżyciela posiłkowego.

Tak jak wspominałam, najistotniejsze kwestie są związane ze zmianami w postępowaniu wyjaśniającym. W nowelizacji ta procedura została ukształtowana w sposób pełny. Wprowadzono dodatkowe gwarancje procesowe, i to zarówno dla osoby pokrzywdzonej, jak i dla osoby wskazanej jako sprawca, bo nie trzeba Wysokiej Komisji przekonywać, że pomówienie kogokolwiek o popełnienie tego rodzaju przestępstw, czyli przestępstw wskazanych w rozdziale XXV kodeksu, jest jednym z najcięższych pomówień, jakie można wobec kogoś zgłosić, i wiąże się to po prostu z bardzo poważnymi konsekwencjami dla takiej osoby. Stąd, aby gwarancje procesowe osoby były zachowane, zostały wprowadzone odpowiednie regulacje.

Wprowadzono wyraźną regulację dotyczącą podstawy materialnej wydania postanowienia o wpisie w rejestrze i wprowadzenia instytucji umorzenia postępowania w sprawie wpisów

w przypadku śmierci osoby pokrzywdzonej lub śmierci sprawy.

Pan prezydent w ustawie uchwalonej przez Sejm proponuje nowy model postępowania sądowego i kontrolnego, czyli wprowadza dodatkowy przepis dla postępowania odwoławczego. Komisja będzie zatem organem pierwszej instancji. Odwołanie będzie rozpoznawane w ramach drugiej instancji przez sąd okręgowy w oparciu o odpowiednie przepisy kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Wprowadzono też możliwość wniesienia skargi kasacyjnej. Bardzo istotnym elementem są również kwestie związane z kompetencjami edukacyjnymi i informacyjnymi komisji.

Zmiany w pozostałych ustawach to są zmiany o charakterze wynikowym. Sejm przyjął miesięczne *vacatio legis*.

Pani Przewodnicząca, Wysoka Komisjo, chciałabym podkreślić jeszcze jedną kwestię. Choć w Sejmie odbyła się wnikliwa i bardzo interesująca debata, ustawa została przyjęta praktycznie jednogłośnie. Nie było żadnego głosu przeciw. Jedynie 1 poseł wstrzymał się od głosu. Mając na uwadze te wszystkie aspekty, uprzejmie proszę Wysoką Komisję o rekomendowanie przyjęcia przez Wysoki Senat ustawy w brzmieniu zaproponowanym przez Sejm. Dziękuję uprzejmie.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję bardzo.

Dla przypomnienia powiem tylko, że założenia i projekt ustawy przedstawiła pani Małgorzata Paprocka reprezentująca Kancelarię Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Dziękuję bardzo.

Bardzo teraz proszę panią legislator o przedstawienie opinii do tejże ustawy.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS**

Dzień dobry.

Dziękuję państwu.

Beata Mandylis, Biuro Legislacyjne.

Szanowni Państwo, przedłożona ustawa była podstawą stworzenia opinii przekazanej państwu przed posiedzeniem komisji. Chciałabym powiedzieć kilka rzeczy.

Pierwsza rzecz, dotycząca procedury, jest taka, że na etapie prac sejmowych doszło do bardzo ciekawego, że tak powiem, proceduralnego zdarzenia, a mianowicie w drugim czytaniu zostały zgłoszone 23 poprawki, po czym Sejm przegłosował wniosek o przejście do głosowania bez odesłania tych poprawek do komisji. W związku z tym spotkałam się z pewnymi trudnościami w dotarciu do tekstu tych 23 poprawek, ponieważ nie ma druku komisji, sprawozdania komisji po drugim czytaniu, nie ma ustosunkowania się komisji do poprawek przedłożonych w drugim czytaniu. Poprawki były natychmiast przegłosowane. Duża część z nich została przyjęta, co spowodowało, że tekst przedłożenia w sprawozdaniu... Już sprawozdanie po pierwszym posiedzeniu komisji było obudowane wielością poprawek, a tych kilkanaście poprawek, które weszły w wyniku wniesienia ich w drugim czytaniu, również wpłynęło na zmianę tekstu przedłożenia, jakie wpłynęło z Sejmu.

I teraz tak...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dziękuję bardzo.

Dwie uwagi ogólne. Jedna to uwaga o charakterze typowo technicznym. Mianowicie cała nowelizowana ustawa zawiera 50 artykułów, a w wyniku zmian wprowadzonych ustawą jest zmienionych 30 artykułów i dodanych 24, czyli w sumie mówimy o 54. W takiej sytuacji zasady techniki prawodawczej nakazują inicjatorom napisanie nowej ustawy. Tutaj zdecydowano się prawdopodobnie ze względów praktycznych... Zakres poprawek Senatu jest ograniczony do brzmienia przedłożenia, ale do nowej ustawy można zgłaszać poprawki w każdym zakresie. Wobec tego ta formuła jest dla inicjatorów wygodniejsza, ponieważ ogranicza zakres wnoszonych poprawek. To jest uwaga techniczna.

Jeżeli chodzi o uwagę ogólną to ma ona dosyć poważny charakter, ale Biuro Legislacyjne nie będzie proponowało żadnych poprawek. Chodzi mi tylko o nakreślenie ogólnego obrazu tej ustawy. Szanowni Państwo, ustawa była uchwalona 30 sierpnia 2019 r., miesiąc przed wyborami. Ona przemknęła przez parlament. W Senacie nie powstała opinia ani nie zaproponowano poprawek do ustawy. Została ona od razu przyjęta

bez poprawek. Zarzuty wobec tej ustawy były bardzo poważne. Wydaje się, że najpoważniejsze uwagi, o wadze konstytucyjnej, dotyczyły działalności komisji w zakresie prowadzenia postępowania wyjaśniającego. O co chodzi? Prowadzenie tego postępowania... Jest to postępowanie quasi-karne, dlatego że osoba wskazana w aktach przesłanych do komisji jako sprawca... Tak naprawdę ocenia się, czy ona była sprawcą czynów zabronionych, o których mowa w ustawie, i ustala się to w postępowaniu cywilnym, a nie w postępowaniu karnym. Czyli wszelkie gwarancje procesowe, które dotyczą oskarżonego, osoby podejrzanej w postępowaniu karnym, nie mają tutaj zastosowania, w szczególności zasada domniemania niewinności. Ona nie obowiązuje w postępowaniu cywilnym, wobec czego przed komisją również nie obowiązuje.

Następna kwestia. Postanowienie komisji jest niejawne. Ono nie podlega udostępnieniu w trybie dostępu do informacji publicznej. Tymczasem konstytucja stanowi, że wyroki wydawane w naszym kraju są jawne. Owszem, w postępowaniu odwoławczym, tym jednoinstancyjnym sąd wyda wyrok, więc tak jakby wyrok sądu będzie jawny. Ale jeżeli ktoś nie skieruje sprawy, nie zaskarży postanowienia komisji do sądu, to postanowienie pozostanie niejawne, publicznie niedostępne.

Dostępny publicznie będzie wpis do rejestru przestępców seksualnych, który będzie efektem wydania postanowienia. Jest to równoznaczne z rodzajem środka karnego orzeczanego przez sąd w procedurze karnej. Wobec tego postanowienie komisji będzie tak naprawdę rodzajem quasi-wyroku sądu karnego, ponieważ osoba objęta tym postanowieniem będzie wpisana do rejestru jako sprawca przestępstwa seksualnego i pozostanie tam wpisana.

Również postępowanie sądowe jest postępowaniem jednoinstancyjnym, co jest niezgodne z konstytucją, dlatego że nie można uznać kasacji za normalną formułę odwoławczą. Kasacja jest tylko kontrolą legalności wydawanego orzeczenia, tam nie dokonuje się przeglądu ad meritum. To są takie uwagi ogólne.

Jeżeli chodzi o uwagi szczegółowe, Szanowni Państwo, to one wszystkie mają charakter uwag, można powiedzieć, niemerytorycznych, z wyjątkiem ostatniej poprawki, która, moim zdaniem, jest najważniejszą poprawką, ponieważ ona będzie tak naprawdę decydowała o bycie

całej komisji. Ja omówię je wszystkie, a na końcu omówię tę najważniejszą. Postaram się szybko powiedzieć, co jest przedmiotem moich uwag.

Pierwsza uwaga dotyczy zmienionej ustawy... Ja będę się tu posługiwała stronami tych pomarańczowych druków, które mamy w Senacie. Na stronie drugiej ustawy znajduje się zmieniany art. 3 ust. 2 pkt 1 lit. b. I ten ust. 2 stanowi, że do zadań komisji w zakresie, o którym mowa w ust. 1, należy zawiadamianie właściwych organów o podejrzeniu przestępstwa. Czyli komisja zawiadamia np. prokuraturę o popełnieniu przestępstwa. I teraz: którego przestępstwa? W lit. a: tego, o którym mowa w art. 1 pkt 2. Czyli przestępstwa na szkodę małoletniego, o którym mowa w rozdziale XXV ustawy – Kodeks karny. To są przestępstwa przeciwko obyczajności i popełnione na szkodę małoletniego poniżej lat 15. A w lit. b jest zapisane, że komisja zawiadamia „o podejrzeniu popełnienia przestępstwa niezawiadomienia właściwego organu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 1 pkt 2”. Nie ma takiego przestępstwa. To przestępstwo jest wskazane właśnie w art. 240, który jest przytoczony dalej. Tu chodzi o redakcję tego przepisu. Należy zmienić kolejność: komisja zawiadamia o popełnieniu przestępstwa, o którym mowa w art. 240 kodeksu karnego, w zakresie niezawiadomienia właściwego organu o podejrzeniu przestępstwa, o którym mowa w art. 1 pkt 2. W art. 240 – tam jest przestępstwo niezawiadomienia – są wymienione niektóre przestępstwa, chyba 4 czy 5 z tych, które są w rozdziale XXV. Nie cały rozdział XXV jest objęty obowiązkiem zawiadamiania, czyli takiego karalnego... Jeżeli ktoś nie zawiadomi, to jest karany z art. 240. Nie cały rozdział XXV jest objęty obowiązkiem zgłoszenia popełnienia takiego czynu, wobec czego w lit. b należy wskazać, że chodzi o to, że komisja zawiadamia o popełnieniu przestępstwa, o którym mowa w art. 240 §1 kodeksu karnego, w zakresie niezawiadomienia właściwego organu o podejrzeniu przestępstwa, o którym mowa w art. 1 pkt 2. Czyli chodzi o zawężenie do przestępstw z rozdziału XXV. To jest uwaga pierwsza.

Uwaga druga jest związana właśnie z przepisem art. 3 ust. 2 pkt 1 lit. b. Chodzi o definicję przestępstwa niezawiadomienia. Z jednej strony w lit. b mówi się o tym, że jest obowiązek komisji zgłaszania przestępstwa niezawiadomienia,

a z drugiej strony w tym przepisie zawarty jest skrót, co rozumiemy przez przestępstwo niezawiadomienia. A w art. 3 ust. 2 pkt 3 lit. b... To jest na trzeciej stronie ustawy, od góry. Tutaj jest napisane: niezawiadomienie właściwego organu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 1 pkt 2. Wydaje się, że to jest nieprawidłowo sformułowany przepis, ponieważ on znowu odnosi się do art. 1 pkt 2, a tymczasem przepis wyżej mamy sformułowaną definicję przestępstwa niezawiadomienia. W tym miejscu należy się posłużyć skrótem.

Trzecia uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy bardzo poważnego przepisu, chyba jednego z najważniejszych w tej ustawie, dodawanego art. 3a. Ten artykuł jest efektem zwracania w praktyce uwagi, że w ustawie nie ma sformułowanego wprost obowiązku udostępniania komisji informacji lub dokumentów. Jest to wyartykułowane szczególnie w stanowisku przedstawionym przez Konferencję Episkopatu Polski, który skarży się na treść ustawy, na to, że ona jest tak niedoprecyzowana w tym przepisie.

Biuro Legislacyjne zgodzi się z tym, że ten przepis rzeczywiście nie jest prawidłowo sformułowany w zakresie posługiwania się wyrażeniem „chyba że ich przekazanie jest wyłączone lub ograniczone na podstawie przepisów odrębnych”. Czyli jest to odesłanie zewnętrzne puste. Z punktu widzenia legislacji jest to zabieg nieprawidłowy, ponieważ adresat normy nie wie, o jakie przepisy odrębne chodzi. Osoby, które opiniowały ustawę, a tych opinii było sporo, wskazują tu na wszelkie możliwe przepisy, łącznie z jakimiś wewnętrznymi statutami czy regulaminami. No i jest oczywiście kwestia najbardziej delikatna, a mianowicie kwestia stosowania przepisów prawa kanonicznego, tego, czy ograniczenia wynikające z prawa kanonicznego mogą stanowić podstawę nieudostępnienia dokumentów. Ja pozwoliłam sobie zagłębić się w tę kwestię ze względu na to, żeby nie popełnić żadnego błędu i wypowiedzieć się w pełni profesjonalnie w tym zakresie. Jest szereg aktów prawnych, które dotyczą stosunków państwa i Kościoła. Chodzi mi precyzyjnie o stosunek prawa państwowego do prawa kanonicznego, o to, czy wynikające z prawa kanonicznego obowiązki są wiążące dla ustawodawcy, a także dla podmiotów wykonujących, realizujących prawo państwowe.

Szanowni Państwo, wygląda to tak. W naszej konstytucji jest ustanowiona zasada rozdziału państwa od Kościoła. W systemie źródeł prawa nie ma prawa kanonicznego, w związku z czym prawo kanoniczne nie jest źródłem prawa powszechnie obowiązującego. Wskazuje na to również, można powiedzieć, *a contrario* art. 85 konstytucji, który stanowi, że prawa wyznaniowe, czyli prawa poszczególnych kościołów, mogą być podstawą nieodbywania służby wojskowej. Jest to już konstytucyjnie wskazany wyjątek, kiedy prawo religijne może stanowić odejście od prawa publicznego.

Jeżeli chodzi o pozostałe ustawy, które wiążą państwo z poszczególnymi kościołami, to w tych ustawach jest zapisane, że należy przestrzegać przede wszystkim prawa publicznego. Jest również list apostolski papieża Franciszka „*Vos estis lux mundi*”, który w art. 19 wskazuje na to, że niniejsze przepisy... To są wytyczne Kościoła katolickiego, które dotyczą zasad postępowania w przypadku wykrycia przestępstw przeciwko małoletnim. Art. 19 tego listu apostolskiego stanowi, że niniejsze przepisy stosuje się bez uszczerbku dla praw i obowiązków ustanowionych gdziekolwiek w ustawodawstwie państwowym, w szczególności dotyczących ewentualnych obowiązków zawiadomienia właściwych władz cywilnych.

I teraz kwestia jest taka. Jeżeli zapiszemy „na podstawie przepisów odrębnych”... Moim zdaniem, biorąc pod uwagę dotychczasowe orzecznictwo, również Sądu Najwyższego, oraz głosy nauki, nie można by w przepisach odrębnych ujmować prawa kanonicznego, ponieważ ono nie jest częścią prawa powszechnie obowiązującego w Polsce. Takie odesłanie budzi wątpliwości. Niektórzy opiniujący rozważają, czy przepisy prawa kanonicznego, czy przepisy regulaminów bądź statutów mogą stanowić o tym, że nie wykona się obowiązku, który jest obecny w ustawie. Wydaje się, że... Proszę spojrzeć na następny przepis, który mówi, że jeżeli tak... Są inne przepisy, które mówią „jeżeli tak stanowią odrębne przepisy prawa”. Tu nie jest napisane, jakie przepisy. Przepisy ustawy. Ale też nie jest napisane, że przepisy ustawy. Wobec tego, Szanowni Państwo, ten zwrot w ogóle jest niepotrzebny. Są zasady ogólne dotyczące wykładni przepisów w naszym kraju. I jest zasada, że mamy tzw. prawo ogólne, *lex generalis*, i *lex specialis*, czyli przepis szczególny. Jeżeli przepis

szczególny coś stanowi, to on powoduje odejście od przepisu generalnego. I obowiązek, o którym mowa w art. 3a, jest takim przepisem szczególnym. Jeżeli w innych ustawach są jakieś przepisy, które mówią, że nie ujawnia się dokumentów, to ten przepis, który należy tłumaczyć jako przepis szczególnie, będzie podstawą ujawniania.

Efektom uwag, które tu państwu przedstawiłam, jest propozycja poprawki, propozycja skreślenia wyrazów „chyba że ich przekazanie jest wyłączone lub ograniczone na podstawie przepisów odrębnych”. Będzie to stanowiło wyjście naprzeciw w zakresie wątpliwości, które zgłaszała Konferencja Episkopatu Polski w swoim stanowisku. Właściwie wszyscy inni opiniujący wskazywali, że ta końcówka, te przepisy odrębne to jest największa słabość tego aktu, ponieważ właściwie każdemu pozwala uchylić się od doręczania komisji dokumentów i informacji na podstawie jakichkolwiek przepisów. Wykreślenie wyrazów o przepisach odrębnych zdecydowanie wzmacnia pozycję komisji w zakresie jej kontaktów z podmiotami prawa krajowego, z organami państwowymi, organizacjami i podmiotami.

Jeżeli chodzi o uwagę czwartą, to uwaga czwarta dotyczy przepisu, który zmienia art. 4 ust. 2 pkt 3. Tutaj mówi się o zadaniach komisji, które polegają na współdziałaniu. Bardzo rozbudowany przepis, który wskazuje, z kim współdziała komisja, właściwie pomija wcześniej ustanowiony ustawą skrót odnoszący się do tego, jakie podmioty są organizacjami i podmiotami. I dlatego tutaj proponuję zastąpienie części podmiotów występujących w tym przepisie skrótem, który został wcześniej stworzony, i pozostawienie ruchów obywatelskich jako nieobjętych tym skrótem, bo skrót dotyczy organizacji i podmiotów. Wydaje się, że ruchy obywatelskie nie są objęte tą definicją, a w tym przepisie one są wymienione. Wobec tego ja je pozostawiam obok zagranicznych, międzynarodowych organów i organizacji działających na rzecz przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich.

Jeżeli chodzi o uwagę piątą, to jest to tylko moja wątpliwość. W przypadku uwagi piątej prosiłabym projektodawców, prosiłabym państwa o wskazanie, bo być może błędę... Chodzi o to, że na stronie szóstej w art. 5 znajduje się ust. 3. To jest na stronie szóstej, lit. c, ust. 3. Przepis ten stanowi, że dokument... On jest nowelizacją obowiązującego przepisu. Ten przepis jest

precyzujący, ale też zdecydowanie rozbudowuje zakres materii, która będzie wyłączona z informacji publicznej podlegającej udostępnieniu w trybie określonym w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Szanowni Państwo, w tym przepisie stanowi się, że tą pewnego rodzaju tajemnicą będą objęte postanowienia, o których mowa w art. 37 ust. 1, ale jest jeszcze podstawa wydania postanowienia w art. 37a. I chciałabym wiedzieć – ja dyskutowałam też z panami legislatorami z Sejmu – czy postanowienia, o których mowa w art. 37 ust. 1, obejmują postanowienie wydane na podstawie art. 37a, czy nie. Postanowienie wydane na podstawie art. 37a jest postanowieniem wydanym na innej podstawie niż pozostałe postanowienia, a skoro jest inna podstawa prawna, to czy będą... Tutaj doszło do takiego daleko idącego doprecyzowania, które postanowienia... Bo można było napisać „postanowienia komisji”, ale jest już doprecyzowanie. Tak więc tu bym prosiła o informację, czy nie potrzeba doprecyzować tego jeszcze o postanowienia z art. 37a. Jeżeli państwo powiedzą, że to nie jest konieczne, to nie będę się spierała.

Następna uwaga dotyczy art. 1 w pkt 19. To jest zmieniany art. 21 ust. 3. To jest strona dziewiąta ustawy. W ust. 3 stanowi się, że zgłoszenie popełnienia przestępstwa, którego dokonuje komisja, „obejmuje wskazanie okoliczności zdarzenia, w tym czasu i miejsca zdarzenia, osoby potencjalnego sprawcy i osoby pokrzywdzonej. W zgłoszeniu podejrzenia popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 1 pkt 2, można również wskazać podmioty, które były zobowiązane do zgłoszenia podejrzenia popełnienia tego przestępstwa”. I teraz: „zgłoszenie popełnienia tego przestępstwa” to jest terminologia tej ustawy, a w tym miejscu ustawa odnosi się do obowiązku zgłoszenia popełnienia przestępstwa, o którym mowa w kodeksie karnym. Wobec tego ten przepis powinien być sformułowany inaczej. Powinien posługiwać się terminologią kodeksową. W kodeksie mówi się o obowiązku zawiadomienia o przestępstwie. W związku z tym jest tu zaproponowana poprawka terminologiczna, która wskazuje, że w tym miejscu powinniśmy odejść od terminologii tej ustawy i wskazać na obowiązek, o którym mowa w kodeksie karnym, czyli obowiązek zawiadomienia o przestępstwie.

Następna uwaga dotyczy art. 27b. Chodzi o podstawę wydania postanowienia o wpisie w rejestrze. Tutaj ustawodawca tak troszkę

lawiruje, żeby stwierdzając popełnienie czynu zabronionego, stwierdzając popełnienie przestępstwa, nie stosować terminologii kodeksu karnego, ponieważ komisja, tak jak mówiłam, nie stosuje postępowania karnego, nie stosuje procedury karnej, tylko procedurę cywilną. I tutaj jest takie wskazanie, że nie chodzi o czyn, tylko o zachowanie osoby, że nie chodzi o przestępstwo, tylko o jedno z zachowań, o którym mowa w rozdziale XXV kodeksu karnego. A kodeks karny nie mówi o zachowaniach. Mówi o czynach zabronionych i mówi również o znamionach przestępstwa. Znamiona przestępstwa to właśnie te czasownikowe zachowania, tak to nazwijmy. W rozdziale XXV nie ma mowy o zachowaniach, a tutaj stanowi się, że jeżeli... Ja postarałam się pozostawić te zachowania, żeby nie burzyć tekstu ustawy, bo o tych zachowaniach jest też mowa w innych przepisach. Żeby jednak nie iść za daleko z proponowaną poprawką, ja ją ograniczyłam do stwierdzenia, że zachowanie osoby wskazanej jako sprawca... Komisja stwierdza, czy „zachowanie osoby wskazanej jako sprawca było choćby jednym z zachowań, o których mowa w rozdziale XXV”. Ja proponuję to zastąpić takim sformulowaniem: „czy zachowanie osoby wskazanej jako sprawca wyczerpywało znamiona przestępstwa, o którym mowa w rozdziale XXV ustawy – Kodeks karny”. Chodzi o to, że zachowamy państwa terminologię, słowo „zachowanie”. Państwo stwierdzacie, czy jego zachowanie... Ale zapiszemy „wyczerpywało znamiona przestępstwa”, a nie „było jednym z zachowań”, bo w kodeksie karnym nie mówi się o zachowaniach, tylko o przestępstwach.

To jest uwaga do art. 27d. To jest decyzja merytoryczna projektodawców, państwa senatorów i w ogóle parlamentu. O co chodzi? To jest taka formuła *iudex inhabilis*, czyli podstawy wyłączenia sędziego z postępowania. Sprawdziłam 3 procedury, dalej już się nie zagłębiałam – cywilną, karną, administracyjną. O co chodzi? Chodzi o osobę pozostającą we wspólnym pożyciu. Mianowicie wyłącza się z wydawania postanowienia osobę, która jest małżonkiem, która jest powinowatym, krewnym nawet do czwartego stopnia, a nie wskazuje się na osobę pozostającą we wspólnym pożyciu. Chodzi o związek niesformalizowany, który potrafi być bliższy niż związek pomiędzy krewnymi. W procedurze cywilnej i administracyjnej nie ma osoby pozostającej we wspólnym pożyciu, a w przepisach

kodeksu postępowania karnego osoba pozostająca we wspólnym pożyciu jest osobą, która powoduje wyłączenie sędziego z orzekania. Dlatego prosiłabym o rozważenie przedstawionej poprawki. Nie naciskam, pozostawiam do państwa uznania, czy nie byłoby wskazane dodanie, że wyłączony z wydawania postanowienia w danej sprawie jest członek komisji, który pozostaje ze stroną we wspólnym pożyciu, często wieloletnim.

Następna poprawka, do art. 30 ust. 7. To jest na stronie szesnastej. Jest to drobna poprawka redakcyjna. „W przypadku powtórnego nieusprawiedliwionego niestawiennictwa się świadka”. Słowo „się” jest zbędne. Po prostu: „w przypadku nieusprawiedliwionego niestawiennictwa świadka”.

Następny przepis. Wydaje się, że to błąd w odesłaniu, co powoduje, że taki przepis niewłaściwie się czyta. Poprawka dotyczy art. 36 ust. 1. W art. 36 ust. 1 pkt 1 wskazuje się, że komisja umarza postępowanie wyjaśniające w przypadku śmierci osoby wskazanej jako sprawca, a w ust. 3 tego samego przepisu stanowi się, że odpis uchwały, o której mowa w ust. 1, doręcza się osobie poszkodowanej oraz osobie wskazanej jako sprawca. Wynikałoby z tego, że odpis uchwały doręcza się zmarłemu. Dlatego prosiłabym o doprecyzowanie odesłania ust. 3 i wskazanie, że chodzi tu o uchwałę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, że tylko taką doręcza się obu stronom, a w przypadku śmierci osoby wskazanej jako sprawca nie doręcza się takiej uchwały. Jeśli państwo uważacie, że to powinno być zapisane jakoś inaczej, to wtedy proponowałabym doprecyzowanie w jakiś inny sposób. Nie wydaje się jednak prawidłowe, aby ustawa wprowadzała obowiązek informowania zmarłych o zapadłych wobec nich uchwałach.

Następna uwaga dotyczy pktu 34, nieprawidłowego odesłania do art. 36 ust 1 pkt 2. Stanowi się w tym przepisie o uprawnieniu, o którym mowa w art. 36 ust 1 pkt 2, tymczasem uprawnienie do wniesienia sprzeciwu jest sformułowane w art. 27 ust 3. Art. 36 to jest przepis, który stanowi, co komisja robi w przypadku wniesienia sprzeciwu. Nie mówi on o prawie wniesienia sprzeciwu, tylko o postępowaniu komisji w przypadku wniesienia sprzeciwu. To odesłanie nie tylko jest piętrowe, czego należy unikać, ale także jest nieprawidłowe, ponieważ odsyła

do uprawnienia, które jest sformułowane w innym przepisie.

Następna uwaga dotyczy tytułu rozdziału 5. Jest on w ogóle niewidoczny, jeżeli nie sięgnie się do tekstu ustawy matki. Niestety w materiale porównawczym również tego nie ma. O co chodzi? Chodzi o tytuł rozdziału 5, który dzieli się na oddziały. Rozdział 5 jest zatytułowany „Działalność prewencyjna i edukacyjna Komisji”. Ten rozdział dzieli się na oddział 1, czyli „Sprawozdania roczne i raporty”, oraz oddział 2 „Zadania z zakresu edukacji i prewencji”, który to oddział w całości jest uchylany. W związku z tym w całym rozdziale 5 zatytułowanym „Działalność prewencyjna i edukacyjna Komisji” nie będzie żadnego przepisu dotyczącego działalności edukacyjnej i prewencyjnej. Te informacje są przeniesione do art. 4 ustawy. Proponuję zatem zmianę tytułu rozdziału 5 na odpowiedni do tytułu oddziału 1, czyli „Sprawozdanie roczne z działalności Komisji i raport Komisji”, chyba że można to skrócić i zapisać „Sprawozdania roczne i raporty” albo coś takiego. W każdym razie chodzi o to, żeby nie pozostał obecny tytuł rozdziału, który jest kompletnie nieadekwatny do treści rozdziału.

Następna jest uwaga trzynasta. To jest uwaga, która będzie... Ona dotyczy art. 42 ust. 2. Już zbliżamy się do końca ustawy. Art. 42 ust. 2 mówi o tym, że komisja przedstawia sprawozdanie roczne do 31 marca każdego roku. Co zawiera sprawozdanie roczne? Interesują mnie – to jest na stronie dwudziestej czwartej ustawy – pkt 2 i 3. Ustawa stanowi, że sprawozdanie roczne zawiera informacje o monitorowanych przez komisję działaniach bądź o monitorowanych przez komisję postępowaniach. Tak naprawdę sprawozdanie roczne powinno zawierać informacje o działaniach komisji, a nie o działaniach podmiotów, które kontroluje komisja. W związku z tym powinny być tutaj zapisane informacje o monitorowaniu przez komisję działań albo o monitorowaniu przez komisję postępowań, czyli o tym, co komisja robiła w zakresie działania i monitorowania. Nie powinno być tak, że komisja mówi, co robiła prokuratura. To byłoby dziwne, gdyby komisja sprawozdawała i opowiadała, co robią inne podmioty. Inne podmioty mają swoje obowiązki informacyjne. To jest sprawozdanie roczne z działania komisji, a nie z działania prokuratury czy sądu.

Tutaj jest jeszcze jeden błąd. Ten błąd znajduje się też w art. 19 ustawy. Mianowicie mówi

się o monitorowaniu działań, o których mowa w art. 25 i 25a. Tymczasem tam jest mowa o relacjach między komisją a sądem. Nie ma tam uprawnienia komisji do monitorowania działań sądu. Komisja nie monitoruje działań sądów. Komisja ma prawo – art. 24 ust. 1 – monitorowania prokuratury, ale nie ma prawa monitorowania sądów. Nie ma takiego prawa w ustawie. Komisja może się zwracać w różnych sprawach do sądu z wnioskami o informacje, o dokumenty, o przystąpienie do sprawy, ale nie ma prawa monitorowania sądu. Dlatego wydaje mi się, że w art. 19 ustawy i w art. 42 jest pewne drobne nadużycie, wskazanie, że komisja ma prawo monitorowania sądu. Nie ma takiego prawa. Wydaje mi się, że za taką drobną poprawką redakcyjną poszłoby jednak głębsze uprawnienie, a mianowicie stwierdzenie, że komisja nie monitoruje wymiaru sprawiedliwości, tzn. po prostu postępowania sądu. Ustawa nie przyznaje komisji takiego prawa.

Uwaga czternasta. Szanowni Państwo, jest to uwaga, która... Powiem tak: prawo jest pisane na przypadki złe. Często jest zadawane pytanie: „Czemu państwo myślicie o nas tak źle? Czemu chcecie wprowadzić taki przepis, jakbyśmy byli nieuczciwi?”. To nie jest tak. W pewnym momencie zdarzy się coś złego i okaże się, że w ustawie nie ma jakiegoś przepisu, ponieważ nie chciano kogoś obrazić. Tutaj nie chodzi o obrażanie czy o nadużycia, chodzi o to, że w ustawie wprowadzany jest przepis, który tak jakby pogarsza istniejący przepis. O co mi chodzi? O to, że sprawozdanie roczne z działalności komisji jest jawne, udostępnia się je publicznie. Publicznie, czyli jak? Do tej pory było tak, że umieszczano się je w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej komisji. I tak było. Te raporty są obecnie dostępne na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej. I jeżeli my to skreślimy, to będzie to oznaczało, że wystarczy powiesić je na ścianie w komisji, że wystarczy je wydrukować i gdzieś położyć, że można je dawkować, doręczać tylko tym, którzy się po nie zgłoszą, którzy poproszą. Słowo „publicznie” nie oznacza... Ona właściwie likwiduje obowiązek publikowania sprawozdania na stronie internetowej, a przecież to internet jest teraz powszechnym źródłem informacji. Ten przepis jest dla mnie tym bardziej podejrzany – tak to nazwę – że w art. 5 ust. 3... Nowy ust. 3 ma daleko idące ograniczenie dostępu do informacji publicznej. Czy zechcieliby

państwo spojrzeć na art. 5 ust. 3? Proszę zwrócić uwagę na ten zapis. To jest na stronie szóstej: dokumentacja zgromadzona przez komisję podczas wykonywania zadań, o których mowa w art. 2 i art. 3 – czyli cała dokumentacja komisji – nie stanowi informacji publicznej i nie podlega udostępnieniu w trybie dostępu do informacji publicznej. To jest bardzo ważne. Ja nie wnoszę o to, żeby tego przepisu nie było, ja tutaj nawet państwa prosiłam o doprecyzowanie tego przepisu. Nie podważam tego, że państwo jako komisja chcecie, aby pewne rzeczy pozostały niejawne, ale ta niejawność jest tu bardzo szeroko zakreślona, właściwie w odniesieniu do wykonywania wszystkich zadań, o których mowa w art. 2 i 3. To są zadania komisji. I to wszystko będzie poza dostępem publicznym. A teraz jeszcze państwo wykreślicie publikowanie sprawozdań rocznych i raportów w BIP. W związku z tym działalność komisji praktycznie stanie się... nie stanie się, a może się stać... To będzie zależało od innych osób, które np. będą następnymi członkami komisji. Tu nie chodzi o obecnych członków komisji albo ich intencje, bo ich nie znamy. Tymczasem z tekstu ustawy wynika, że wykreślenie dostępu przez internet, wykreślenie obowiązku publikowania w BIP raportów i sprawozdań rocznych może spowodować ich niepublikowanie w BIP. I publikacja będzie publikacją polegającą na wydrukowaniu albo wywieszeniu w siedzibie komisji. I to też będzie „publicznie”.

Jeżeli chodzi o uwagę piętnastą – to już jedna z 3 ostatnich uwag – to jest to doprecyzowanie. Ponieważ w art. 5 ust. 3 jest tak daleko zakreślone ograniczenie dostępu do informacji publicznej, sięgnęłam do ustawy o dostępie do informacji publicznej. I tam, w przypadkach gdy ustawy ograniczają dostęp do informacji publicznej, o tym się stanowi. W art. 5 ust. 2a i 2b wskazuje się poszczególne ustawy, które zawierają takie ograniczenia. I wydaje się, że ta ustawa powinna znaleźć się w kolejnym ustępie, ust. 2c jako ustawa, w przypadku której prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu.

Teraz przedostatnia uwaga. To jest propozycja zupełnie redakcyjna, odnosząca się do zasad techniki prawodawczej. Mianowicie należałoby tutaj doprecyzować, że po art. 6 ust. 3... Bo w art. 6 ust. 3 również dwukrotnie zmienia się nazwę komisji. I należy zmienić „w różnych przypadkach” na „w różnym przypadku”, a „w odpowiednich przypadkach” na

„w odpowiednim przypadku”. Są to formuły z zasad techniki prawodawczej, które muszą być w liczbie pojedynczej. Zasady techniki prawodawczej są w randze rozporządzenia, wobec czego jest to powszechnie obowiązujące prawo. Należy stosować tu liczbę pojedynczą.

No i ostatnia uwaga. Według mnie ona wygląda na redakcyjną, ale nieprzyjęcie zaproponowanej poprawki będzie podstawą podważenia właściwie każdej decyzji komisji podjętej kolegialnie. Dlaczego? Dlatego że art. 9 jest tzw. przepisem dostosowującym. Jedną z zasadniczych zmian dotyczących tej ustawy jest zmiana nazwy komisji. Kiedy następuje taki zabieg jak zmiana nazwy komisji, oznacza to, że przestaje istnieć organ o danej nazwie, a zaczyna istnieć organ o nowej nazwie. Organ pod starą nazwą został powołany do życia na mocy art. 48 zmienianej ustawy. On stanowi: tworzy się Państwową Komisję do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15. Następnie, w art. 50: tworzy się urząd państwowej komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności. Czyli ustawą powołuje się do życia komisję i urząd komisji. Tymczasem ustawa uchwalona przez Sejm w art. 9 zawiera przepis dostosowujący, który mówi, że członkowie starej państwowej komisji stają się członkami komisji nowej, a urząd starej państwowej komisji staje się urzędem nowej państwowej komisji. Pracownicy starego urzędu stają się pracownikami urzędu nowego. Ale nie ma przepisu, który by mówił, że stara komisja staje się nową komisją, wobec czego nie będzie nowej komisji. Będą nowi członkowie, będzie nowy urząd, będą nowi pracownicy, ale nie będzie nowej komisji. A ponieważ jest art. 48, to musi być odpowiedni artykuł, przepis dostosowujący, który ustanowi nową komisję pod nową nazwą. W związku z tym zawarłam tutaj propozycję poprawki – to jest na stronie siedemnastej mojej opinii – że państwowa komisja pod starą nazwą staje się państwową komisją pod nową nazwą. Dziękuję bardzo.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję bardzo za precyzyjne i szczegółowe omówienie, przedstawienie wszystkich propozycji poprawek.

Za chwileczkę oddam głos przedstawicielom kancelarii prezydenta, abyście mogli się państwo odnieść do tych uwag. Oddam też głos, jeżeli będzie taka potrzeba, panu Błażejowi Kmiecikowi, przewodniczącemu państwowej komisji. Jeżeli będzie taka wola, to oddam głos również senatorom.

Szanowni Państwo, chciałabym, abyśmy zakończyli głosowaniami najpóźniej o godzinie 10.30. Skoro jesteśmy przy poprawkach, to pozwólcie państwo, że... Na ręce przewodniczących komisji zostały złożone poprawki pana senatora Jacka Burego. Poprawki przygotowała również pani senator Sekuła. Pozwólcie państwo, że omówimy jeszcze te poprawki. Dobrze?

Mam przed sobą poprawki pana senatora Jacka Burego. Pani legislator się z nimi zapoznała. Czy będzie pani uprzejma te poprawki nam w tej chwili przedstawić i omówić? Bo nie ma pana senatora.

(Starszy Sekretarz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji Renata Rucińska: Jest...)

Aha, pan senator jest zdalnie. To wobec tego mam pytanie, Panie Senatorze, czy pan zechce przedstawić te poprawki. Teraz jest ten czas.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

To bardzo proszę, aby pani mecenas była uprzejma nam te poprawki przedstawić. Proszę bardzo.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS**

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo, pan senator przedstawił 2 poprawki...

(Senator Jacek Bury: Przepraszam...)

A, jest pan senator. To może pan senator to przedstawi?

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Wobec tego ponawiam pytanie. Panie Senatorze, korzystając z pana obecności, proszę o przedstawienie poprawek, które pan złożył. Bardzo proszę.

**SENATOR
JACEK BURY**

Dziękuję bardzo.

Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo!

Przepraszam za bieganie, ale niestety dziele obowiązki i musiałem być na posiedzeniu drugiej komisji.

Proszę państwa, ja bardzo się cieszę, że ta ustawa jest i że reguluje tak ważne kwestie związane z bezpieczeństwem naszych dzieci i młodzieży, jednak chciałbym złożyć 2 poprawki.

Pierwsza poprawka dotyczy art. 1 pkt 6, gdzie w art. 3a zmieniamy brzmienie: organy państwa, organizacje i podmioty, na wniosek komisji, w zakresie niezbędnym do realizacji wykonywanych przez nią zadań, o których mowa w artykułach itd. – tu przyśpieszam – przekazują niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku komisji, posiadane informacje oraz dokumenty, w tym dotyczące postępowań wewnętrznych prowadzonych przez te organy, organizacje i podmioty.

Jest to poprawka mająca na celu – mówię o uzasadnieniu – uzyskiwanie przez komisję wszystkich dokumentów. Wychodzę z założenia, iż państwo polskie jest państwem, które gości inne organizacje czy też związki wyznaniowe, kościoły, i one powinny podlegać prawu ogólnemu. W związku z tym zasłanianie się wewnętrznymi kodeksami, takimi jak prawo kanoniczne, nie powinno być w takich przypadkach uzasadnione. Jest to poprawka, która po prostu pozwala komisji, niezależnie od orzeczeń prawa kanonicznego, uzyskać właściwe dokumenty. To jest pierwsza poprawka.

Druga poprawka, którą chciałbym złożyć, to jest poprawka w art. 3. Dodaje się art. 3a w brzmieniu... Nie będę może cytował wszystkich tych artykułów. Chodzi o nieprzedawnianie przestępstw związanych z seksualnością. Przepisów art. 101–103 nie stosuje się do umyślnego przestępstwa określonego w art. 25, popełnionego na szkodę małoletniego lub gdy treści pornograficzne obejmują udział małoletniego.

Bardzo często w przypadku tych przestępstw mamy do czynienia z sytuacją, kiedy ofiara, osoba pokrzywdzona czuje się zastraszone, czuje się winna i przeżywa te zdarzenia. I one nie zawsze wychodzą na jaw bardzo, bardzo szybko. Mamy przypadki, że te rzeczy są ujawniane dopiero po kilku, kilkunastu latach,

ponieważ są to rzeczy bardzo intymne i ofiara dopiero dojrzewa czy buduje w sobie swoją własną siłę do tego, by być w stanie ujawnić te przestępstwa. Uważam, że nie powinniśmy tego typu przestępstw poddawać przedawnieniu. Zostawmy wolność organom. Chodzi o to, aby pokrzywdzone osoby także po wielu latach mogły, kiedy już przepracują traumę, skorzystać z praw, które im przysługują.

Takie 2 poprawki chciałbym złożyć. Proszę Wysoką Komisję o przyjęcie tych poprawek. Dziękuję.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję bardzo.

Jeśli dobrze rozumiem, to pierwsza poprawka pana senatora jest chyba zbieżna z propozycją, która była przedstawiona przez panią legislator. Jeżeli się mylę, to bardzo proszę o wyjaśnienie.

(Senator Robert Mamątow: Ja jeszcze chciałbym zapytać, czy ktoś przejmuje poprawki pani legislator. Bo no jeśli nikt ich nie przejmuje, to...)

Panie Senatorze, za chwilę do tego...

(Senator Robert Mamątow: Ale jeśli mamy rozmawiać o poprawkach pana senatora...)

Tak. Ja przejmuję wszystkie poprawki pani legislator.

(Senator Robert Mamątow: Okej.)

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS**

Dziękuję bardzo.

Ja może teraz odniosę się do poprawek pana senatora Burego. Proszę o wybaczenie, Panie Senatorze, ale to nie będą same pochwały. O co chodzi? Poprawka pierwsza rzeczywiście jest poprawką, która ma tak jakby doprecyzować obowiązek udostępnienia posiadanych informacji, dokumentów. To jest doprecyzowanie tego obowiązku poprzez wskazanie, że dotyczy to również postępowań wewnętrznych prowadzonych przez te organy, organizacje i podmioty. Trzeba wiedzieć, że

w prawie kanonicznym prowadzone jest osobne postępowanie, tak jakby karne, które jest niezależne od postępowania karnego prowadzonego przez organy państwowe. I wydaje mi się, że tu chodziło o doprecyzowanie, że miałyby to dotyczyć akt postępowań prowadzonych w zgodzie z prawem kanonicznym. Co do tej poprawki nie mam więcej uwag.

Druga uwaga jest taka, że to są 3 poprawki. Poprawka, o której pan senator mówił, dotycząca art. 3d, to poprawka, która daje komisji prawo zwrócenia się do prokuratora o to, aby prokurator wystąpił z wnioskiem o pomoc prawną. I to jest uprawnienie dla komisji, wydaje się, bardzo rozsądne, rzeczywiście pomagałoby ono komisji w jej działaniu poprzez działanie prokuratora.

I trzecia poprawka. Tu już, Szanowni Państwo, powiedziałabym, że wychodzimy na głęboką wodę. Zmiana art. 105 kodeksu karnego – czyli w przepisie art. 105, gdzie wskazane są przepisy, które znoszą przedawnienie się pewnych rodzajów przestępstw – powoduje konieczność zmiany art. 101, bo w art. 101 w §4 w pkt 2 jest wydłużone przedawnienie tych czynów z rozdziału XXV do czasu, kiedy osoba pokrzywdzona kończy trzydziesty rok życia – to na pewno państwo pamiętacie. Ale problem, o którym chcę powiedzieć, jest inny. Problem jest mianowicie taki, że jeżeli my... I to wiąże się z poprawką, którą przedstawiła mi pani senator Sekuła. Tak jak powiedziałam, w tym momencie okazało się, że wkraczamy w takie zupełnie jeszcze inne przestrzenie. Mianowicie treść art. 105 ust. 3 odnosi się do przestępstw – z nazwy „przestępstw”. Wskazują je nie artykuły, nie rozdział, nie kodeks, tylko jest nazwa „przestępstwo” – chodzi o np. zabójstwo, ludobójstwo, zgwałcenie. Dlaczego? Dlatego że mamy kodeks z 1997 r., poprzedni kodeks był z 1969 r. i on już nie miał rozdziału XXV i nie wskazywał tych przestępstw, które są w tym kodeksie. Tam to był bodaj rozdział XXXII... Ja w poprawce pani senator sprecyzowałam, jak to wygląda, teraz już nie mam wszystkiego tego w głowie... Ale, Szanowni...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

O, dziękuję, Pani Senator.

Ale trzeba pamiętać, że na przestrzeni XX w. obowiązywały w naszym kraju 3 kodeksy karne. Pierwszy kodeks karny był z 1932 r., który był

rozporządzeniem prezydenta z 11 lipca 1932 r., i tam był rozdział XXXII o przestępstwach nierządu. Następnie w kodeksie z 1969 r. to były przestępstwa przeciwko obyczajności – rozdział XXIII – i one były popełniane względem osoby poniżej lat 15. Obecnie zaś mamy przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności – rozdział XXV – i one są popełniane na szkodę małoletniego poniżej lat 15. Czyli jest tu zupełnie inna terminologia, są zupełnie inne rozdziały. I teraz kwestia: czy nie przedawniać się mają tylko czyny, które były popełnione pod rządami tego najnowszego kodeksu? Bo art. 101 §4 ust. 1 mówi tylko o tych czynach, czyli o tych popełnionych po wejściu w życie kodeksu z 1997 r. Jeżeli byśmy chcieli, żeby nie przedawniały się też stare czyny, te z lat siedemdziesiątych czy z lat sześćdziesiątych – a do 1 stycznia 1970 r. obowiązywał kodeks z 1932 r., obowiązywało wtedy prawo z 1932 r... Wobec tego jeżeli miałyby nie przedawniać się też te czyny z lat sześćdziesiątych, siedemdziesiątych, osiemdziesiątych, to nie można napisać „przestępstwa, o których mowa w rozdziale XXV”, bo to byłyby tylko przestępstwa sformułowane w tym rozdziale, popełnione po 1997 r. W związku z tym należałoby usiąść i, że tak powiem, każde przestępstwo sprawdzić i nazwać je tak, jak ono jest nazwane... Tu jednocześnie dodam, że w tych kodeksach były różne nazwy na te same czyny. Np. w kodeksie z 1932 r. tych przestępstw było kilka, w całym rozdziale o przestępstwach nierządu było dosłownie 7 czy 8 artykułów, a obecnie rozdział dotyczący tych przestępstw przeciw wolności seksualnej i obyczajności jest bardzo rozbudowany. To tyle ad meritum.

I druga sprawa. No, niestety, ta poprawka wykracza poza materię. Dotyczy kwestii, które nie były przedmiotem projektu i które nie są przedmiotem ustawy. Niniejsza ustawa nie nowelizuje kodeksu karnego, wobec czego Senat, przyjmując taką poprawkę, wykraczałby poza materię przedłożenia. Dziękuję bardzo.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję.

Mam pytanie do pana senatora. Czy wobec tej argumentacji, którą przedstawiła pani legislator, podtrzymuje pan te poprawki, czy jednak wycofuje pan się z tej ostatniej poprawki, aby

przygotować to zgodnie z prawidłowym procedowaniem, tak aby nie narażać nas na konieczność głosowania nad poprawką, która wychodzi poza materię tejże ustawy?

**SENATOR
JACEK BURY**

Ja mam jeszcze pytanie do pani legislator. Chciałbym to uszczegółowić. Czy ta poprawka zaproponowana przez panią senator Sekułę jest poprawką wprowadzającą de facto ściganie tych przestępstw z dużego okresu cofnięcia się w czasie, czyli nieprzedawnianie się tych przestępstw?

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: Można?)

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Tak, bardzo proszę.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS**

Szanowni Państwo, pani senator za chwilę na pewno przedstawi swoje poprawki. A odpowiedź na pytanie pana senatora brzmi: nie, dlatego że poprawka pani senator nie dotyczy przedawniania się przestępstw przeciwko obyczajności w stosunku do małoletnich, na szkodę małoletnich. Ale dlaczego nawiązałam do poprawki pani senator? Ponieważ pani senator wskazała, że doprecyzowanie w art. 1 w pkt 2 niniejszej ustawy... Zamiast dotychczasowej definicji, że komisja zajmuje się przestępstwami pedofilii czy czynami przeciwko małoletniemu itd., doprecyzowano tu, że chodzi o przestępstwa, o których mowa w rozdziale XXV kodeksu z 1997 r. To oznacza, że komisja nie może zajmować się przypadkami przestępstw popełnionych wcześniej, czyli pod rządami wcześniej obowiązujących kodeksów. Bo jest tu takie wskazanie, że skoro mowa tylko o czynach wskazanych w rozdziale XXV kodeksu z 1997 r., to znaczy to, że jeżeli czyn był popełniony pod rządami

kodeksu z 1969 bądź 1932 r., to komisja w zakresie prowadzenia postępowań wyjaśniających nie będzie mogła się tymi czynami zajmować. Wydaje mi się, że... No, nie wiem, ale wydaje mi się, że nie taka była intencja projektodawcy. Dlatego to jest bardzo poważna poprawka. Wydaje mi się, że należy przeprowadzić dyskusję, czy projektodawcy rozważali to w ten sposób. Bo to jest coś, co miałyby być doprecyzowaniem i dostosowaniem do terminologii karnej tej ustawy, a powoduje znaczne ograniczenie możliwości działania komisji. Nie wiem, czy to było intencją projektodawców. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo.
Ponawiam pytanie do pana senatora...

SENATOR
JACEK BURY

Chciałbym się dokładniej zapoznać z poprawką pani senator Sekuły i wtedy dopiero zdecyduję. Dobrze?

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Bardzo proszę.
A zatem bardzo proszę, aby w tej chwili pani senator Sekuła przedstawiła swoje poprawki. Dziękuję bardzo.

SENATOR
JOANNA SEKUŁA

Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo!
Poprawki, które zaproponowałam, dotyczą właśnie takich sytuacji, gdy ujawniające się sprawy sprzed więcej niż 25 lat nie mogłyby być podejmowane. Po analizie zaproponowanych przepisów wywiezione zostało to, że gdy chodzi o czyny, które popełnione zostały w latach siedemdziesiątych, osiemdziesiątych, to pod rządami obecnego zapisu komisja nie mogłaby takich spraw przeprowadzić. Dlatego też zaproponowane zostało, aby rozszerzyć podstawy prawne, tak by dawały one komisji możliwość prowadzenia postępowań wyjaśniających właśnie w oparciu o kodeks karny z roku 1969,

a także w oparciu o kodeks wydany w drodze rozporządzenia prezydenta Rzeczypospolitej z 1932 r. Tak jak powiedziała pani legislator, są tam inne określenia dla zdarzeń, które komisja podejmowała... Sorry za chrypę. Powiem krótko: w art. 1 w pkt 2 otrzymano by brzmienie, które rozszerzałoby podstawę prawną.

Druga poprawka. Tutaj bardzo ważne jest, jakie jest stanowisko i komisji, i Kancelarii Prezydenta – bo rozumiem, że pani legislator uważa, że to jest prawidłowe odesłanie.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Jeżeli chodzi o odesłanie, to oczywiście jest prawidłowe. Ja podzielałam pogląd pani senator, że jeżeli pozostawimy w art. 1 w pkt 2 przepis w dotychczasowym brzmieniu, czyli „zasady i sposób wyjaśniania przypadków przestępstw przeciwko wolności seksualnej, obyczajności, o których mowa w rozdziale XXV” kodeksu karnego z 1997 r., to będzie to oznaczało, że postępowania wyjaśniające komisja będzie mogła prowadzić tylko w zakresie czynów popełnionych pod rządami tego właśnie kodeksu. Jeżeli komisja miałaby mieć możliwość działania rozszerzonego na czas przed wejściem w życie tego kodeksu, to trzeba by tu wskazać w podstawie również stare kodeksy karne, dlatego że one formułowały wskazania innych czynów, w inny sposób, w innych artykułach, w innych przepisach. Nie można np. za przestępstwo, które zostało sformułowane w 1997 r., osądzać czy wydawać w stosunku do niego decyzji o wpisaniu do rejestru, jeżeli czyn ten nie był czynem karalnym w dniu popełnienia przestępstwa. W związku z czym najpierw należy stwierdzić, czy był to czyn zabroniony w świetle ustawy obowiązującej w dniu popełnienia czynu. Nie można tego czynić w oparciu o przepisy obecnego kodeksu karnego, tylko trzeba to zrobić w oparciu o przepisy wówczas obowiązujących ustaw karnych. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Panie Senatorze, ponawiam pytanie: czy to wyjaśnienie spowoduje zmianę pana decyzji – do czego serdecznie nakłaniam...

**SENATOR
JACEK BURY**

Czyli rozumiem, że jeżeli przyjmemy poprawkę pani senator Sekuły, to de facto te przestępstwa popełnione kilkadziesiąt lat temu też będą nadal ścigane. No okej... W związku z powyższym faktycznie...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

To znaczy w tym sensie że...

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandyliś: ...że można dokonać wpisu...)

...wpisu. I będzie można procedować w komisji, czyli komisja będzie mogła się tymi przypadkami zajmować.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS**

Ja doprecyzuję, ponieważ komisja... Prowadzenie postępowania wyjaśniającego to jest tylko jedno z uprawnień komisji. Komisja ma również prawo do badań naukowych, więc wynikałoby z tego, że w tych sprawach, które dotyczą tych starszych przestępstw, komisja będzie mogła prowadzić badania, sporządzać raporty, określać, że takie czyny miały miejsce, ale nie będzie mogła wydawać postanowień o wpisie do rejestru przestępców seksualnych. Postanowienia o wpisie, które są efektem postępowań wyjaśniających, będą mogły być stosowane tylko do czynów popełnionych pod rządami obecnie obowiązującego kodeksu. A co do pozostałych czynów, to będą one mogły być przedmiotem badań, dyskusji, ekspertyz, wpisania ich do raportów, prac naukowych itd., ale nie będzie postępowań wyjaśniających, kończących się postanowieniem o wpisie. Dziękuję.

**SENATOR
JACEK BURY**

Dobrze. W związku z tym tę moją poprawkę trzecią wycofuję. Myślę, że uzyskamy podobne rezultaty, korzystając z tych praw, które są zapisane w poprawce pani senator Sekuły.

A moją poprawkę pierwszą, która de facto została rozbita na 2 poprawki, podtrzymuję.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Zatem mamy jasność. Czy...

(Senator Halina Bieda: Jeszcze druga była...)

Pani senator Sekuła dokończy jeszcze prezentację swoich poprawek. Bardzo proszę.

**SENATOR
JOANNA SEKUŁA**

Tak, Pani Przewodnicząca.

Nawiązując do tego, o czym mówiła już pani legislator, jeśli chodzi o kwestię dostępu do dokumentów i obowiązku przedłożenia ich na żądanie komisji, proponuję, by w art. 1 w pkt 6 nadać nowe brzmienie art. 3a, który związany jest... Ten mój zapis m.in. wyczerpuje to, o czym mówiła pani legislator, a więc kwestię usunięcia z tego zapisu tego stwierdzenia „chyba że ich przekazanie jest wyłączone lub ograniczone na podstawie przepisów odrębnych”. A więc w mojej poprawce proponuję również taki zapis.

A poza tym wnoszę o zapis: „Organy państwa, organizacje i podmioty poucza się o skutkach nieuzasadnionego nieprzekazania posiadanych informacji lub dokumentów, a także informuje się o możliwości nałożenia przez sąd kary za naruszenie obowiązku, o którym mowa w ust. 1”. I ust. 3: „Karę za nieuzasadnione nieprzekazanie posiadanych informacji lub dokumentów nakłada na organ państwa, organizację lub podmiot, o których mowa w ust. 1, na wniosek Komisji, sąd rejonowy właściwy według miejsca siedziby organu państwa, organizacji lub podmiotu”. Żeby komisja miała faktycznie narzędzia, które pozwoliłyby jej w sposób bardziej jednoznaczny żądać wydania dokumentów czy przedłożenia dokumentów, należy moim zdaniem wprowadzić taką możliwość, a wywiedzione jest to z kodeksu postępowania cywilnego, z rozdziału dotyczącego dowodów. Dlatego w art. 1 w pkt 40 jest dodawany pkt 2 w brzmieniu mówiącym, że do spraw dotyczących nakładania kar oraz pouczeń, o których mowa w art. 3a ust. 2 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy części pierwszej księgi I tytułu VI itd. kodeksu postępowania cywilnego.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę, pani legislator chciałaby się odnieść. Proszę.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Ja mam z jednej strony prośbę do pani senator, aby ograniczyć zakres poprawki w ten sposób, żeby pani senator nie nowelizowała treści ust. 1., dlatego że przedmiotem poprawki pani senator jest tak naprawdę dodanie sankcji w stosunku do podmiotów, które nie podporządkowują się wnioskowi komisji, a to jest kwestia ust. 2 i 3. W związku z tym ja bym prosiła... Dlaczego? Dlatego że będą potem inne poprawki i chodzi o to, żeby ta poprawka pani senator nie wykluczała innych poprawek, które będą zgłaszane w toku postępowania w Senacie. W związku z tym poprawka pani senator mogłaby być taka, że w art. 3a dotychczasowe brzmienie oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu... – i tutaj byłaby mowa o tych karach.

Druga sprawa. Tu chciałam poniekąd troszeczkę wesprzeć stanowisko pani senator, dlatego że kwestia braku sankcji była już przedmiotem dyskusji w Sejmie. Obowiązek nieopatrzonej sankcją w prawie nazywa się *lex imperfecta*, czyli prawo niedoskonałe. Czyli z jednej strony jest obowiązek, a z drugiej strony nie jest on opatrzonej sankcją. Oczywiście można wyciągać jakieś sankcje, jakieś konsekwencje, które będą wynikały z przepisów szczególnych, ale nie każdy przypadek będzie się tu kwalifikował. I z drugiej strony jest to takie prawo miękkie. Chodzi o to, żeby te podmioty, które są obowiązane, tzn. są podmiotem tych obowiązków, nie czuły się pod presją... Z tego, co wiem o tym, co było dyskutowane w Sejmie, komisja nie chciała takiego przepisu karnego, tj. takiego przepisu o możliwości nakładania grzywien, uważając, że jej działania na tym nie skorzystają i że te podmioty powinny raczej same podporządkować się temu obowiązkowi. I dopiero gdyby ten przepis miękki tak jakby nie spisał się, gdyby okazało się, że nie jest dobrze, to dopiero wtedy ewentualnie można by wprowadzać tę możliwość karaną. Ale to jest oczywiście decyzja państwa senatorów, czy państwo uważacie, że komisja powinna mieć

uprawnienie występowania do sądu z wnioskiem o ukaranie takiego podmiotu lub organu, który lekceważy wnioski komisji o przedstawienie informacji bądź dokumentów, czy też komisja takiego uprawnienia mieć nie powinna. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Mam jeszcze pytanie do pani legislator. Czy jedna z poprawek pani senator Sekuły nie jest zbieżna z propozycją poprawki, która już była omawiana i przedstawiana przez panią legislator, a mianowicie dotyczyła ona skreślenia wyrazów „chyba że ich przekazanie jest”...

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: Tak, tak, tak...*)

Tak?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: Tak, ja rozmawiałam z panią senator...*)

(*Senator Joanna Sekuła: Ja mówiłam o tym, Pani Przewodnicząca...*)

A, przepraszam. Dziękuję. Okej. Dziękuję. Wobec tego łączymy ją w jedną i...

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: Nie, nie. Właśnie ja prosiłam, żeby nie łączyć tego. Czyli to są zupełnie osobne poprawki.*)

Dobrze. Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo, bardzo proszę...

Mam pytanie: czy pan przewodniczący chce teraz zabrać głos? To kwestia 5 minut. I potem będę prosiła kancelarię pana prezydenta o odniesienie się do poszczególnych punktów, do propozycji poprawek. Będziemy to robić w ten sposób, że będzie przedstawiona poprawka, będę oczekiwała na informację „tak” lub „nie”, i poddam to pod głosowanie. Tak?

Bardzo proszę, czy pan przewodniczący chce zabrać teraz głos?

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
DO SPRAW WYJAŚNIANIA PRZYPADKÓW
CZYNNOŚCI SKIEROWANYCH PRZECIWKO
WOLNOŚCI SEKSUALNEJ
I OBYCZAJOWOŚCI WOBEC
MAŁOLETNIEGO PONIŻEJ LAT 15
BŁAŻEJ KMIECIAK

No, skoro teraz jest moment na to, Pani Przewodnicząca, to jak najbardziej.

Myślę, że tutaj... Więcej uwag przedstawi pani minister Paprocka i Kancelaria Prezydenta, kancelaria pana prezydenta Andrzeja Dudy. Z takich uwag generalnych to...

Zacznę może od końca, ad vocem uwagi pani mecenas. Taka poprawka dotycząca sankcji za nieprzekazanie dokumentów pojawiła się już i była dyskutowana – co nie jest żadną tajemnicą, ja też na ten temat publicznie się wypowiadam. My, ściśle współpracując z kancelarią pana prezydenta, rozważaliśmy tę kwestię, dyskutowaliśmy na jej temat. I tak jak powiedziałem w różnych wypowiedziach, reprezentując komisję, tego typu przepis zawsze jest przepisem dodanym, przepisem, który powoduje, że rzeczywiście przepis nie ma charakteru *lex imperfecta*. Ale my jesteśmy organem państwowym, który nadal buduje pewną swoją... może nie tyle wizję, ile pewną strukturę i formę działania. I aktualnie rzeczywiście widać, że w niektórych obszarach państwowa komisja zbieżna jest w swoich działaniach z instytucjami szeroko rozumianego ombudsmana. Oczywiście mam świadomość różnicy – my nie jesteśmy wpisani do Konstytucji Rzeczypospolitej, a RPO i RPD są. Ale podobnie... Przypomnę, że rzecznik praw obywatelskich i rzecznik praw dziecka również nie mają zapisanych takich sankcji w zakresie dostępu do dokumentów – a na tych przepisach się wzorowaliśmy. Trudno zarówno mnie, jak i pozostałym członkom komisji wypowiadać się na temat zdania posłów, którzy przyjmowali ustawę i odrzucili tę poprawkę. My jednak wiemy, że nawet jeżeli ten przepis będzie bezsankcyjny, jak wspomniała pani legislator, to i tak będziemy realizować go w sposób, że tak powiem, jak najmocniejszy, jak najszerszy.

Bazując na tej refleksji wprowadzającej, chcę też odnieść się do... Chcę też podziękować za tę uwagę legislatorską i legislacyjną pani mecenas w zakresie przepisów odrębnych. Te „przepisy odrębne” – my także analizowaliśmy to w toku prac – rzeczywiście odnoszą się do przepisów powszechnie obowiązującego prawa. Zastanawialiśmy się także, czy nie będzie tutaj jakiejś wykładni rozszerzającej co do instytucji i organizacji. Nauka prawa, doświadczenie, analizy, doktryna wskazują jednak na to, że mówimy tutaj o przepisach powszechnie obowiązującego prawa, dlatego też wg nas nie jest to przepis, który wywołuje jakąś obawę i lęk, jeżeli chodzi o kwestię pracy. Niemniej jednak jeżeli chodzi

o kwestię społecznie rzeczywiście bardzo istotnego zagadnienia dotyczącego dostępu do dokumentów, w tym wypadku głównie – powiedzmy to tutaj wprost – Kościoła katolickiego... Chociaż ostatnie sprawy, które także były dyskutowane w Senacie, choć mówię też o innych instytucjach... Ale także dla nas, gdy patrzy się z naszej perspektywy – szanując oczywiście normy wewnętrzne Kościoła katolickiego – istotne jest przede wszystkim otrzymanie dokumentów na bazie przepisów polskiego prawa, prawa obowiązującego w Polsce. Oczywiście szanujemy normy prawa międzynarodowego, szanujemy jak najbardziej konkordat, ale przede wszystkim stoimy na stanowisku, że w toku postępowań, które będzie prowadzić państwowa komisja, dostęp do tych dokumentów powinien być zagwarantowany, naszym zdaniem na podstawie art. 3a. Taka powinna być wykładnia tego przepisu, wskazująca na to, że mamy dostęp do dokumentów w toku postępowań. Rozumiem stronę Episkopatu Polski, który pewne kwestie widzi inaczej i ma prawo widzieć je inaczej, ale komisja jest organem państwowym, działa na podstawie przepisów powszechnie obowiązującego prawa i z taką wykładnią na pewno my będziemy występować, jeśli chodzi o tę kwestię.

Jeśli chodzi o kwestię dotyczącą poruszanego także wątku związanego z postępowaniami wyjaśniającymi, to, Szanowni Państwo, chciałbym, abyśmy cofnęli się troszeczkę w czasie – wiem, że to z perspektywy fizyki jest mało prawdopodobne, ale postarajmy się cofnąć w wyobraźni – do 2019 r. Pani legislator zwróciła uwagę na dynamiczny proces legislacyjny ustawy, która pojawiła się w refleksji rządzących w czerwcu, a została przyjęta w sierpniu. Było to bardzo mocno związane z wyrażeniem zdania przez osoby skrzywdzone. Ustawa była bardzo szybko procedowana i... no, *lex imperfecta*, jak byśmy powiedzieli. I dlatego tu jesteśmy. Ale chcę zwrócić uwagę na preambułę ustawy. Preambuła ustawy bardzo mocno zwraca uwagę na to, że my jako państwowa komisja mamy, mówiąc wprost, obowiązek cofnąć się w czasie. Mamy obowiązek cofnąć się w czasie – i już to robimy – do tych sytuacji, które miały miejsce w latach sześćdziesiątych, siedemdziesiątych, osiemdziesiątych, dziewięćdziesiątych, kiedy przepisy rzeczywiście były troszeczkę inaczej skonstruowane. Powiem więcej: świadomość prawna, ale także świadomość kliniczna dotycząca zjawiska

wykorzystania seksualnego była zupełnie inna niż ta, którą mamy dzisiaj. Jak pani mecenas słusznie wspomniała, zupełnie inaczej określano w poprzednich przepisach zjawiska wykorzystania seksualnego, inne były przepisy z tym związane. My stoimy na stanowisku, że obecnie procedowana, proponowana ustawa, nawet w aktualnym brzmieniu, nie zabroni nam tego, żeby podjąć działania związane z czynami przestępczymi, z pewnymi zachowaniami, które miały miejsce przed 1997 r. Zwróć uwagę na przepisy art. 27 i 27b. Rzeczywiście mamy tutaj do czynienia z pewną sytuacją hybrydową. W jakiej materii? A mianowicie w takiej, że art. 27 zwraca nam uwagę na „prawomocne orzeczenie o odmowie wszczęcia albo o umorzeniu postępowania ze względu na przedawnienie karalności przestępstwa” wraz z aktami sprawy”. My tego typu dokumenty, przedawnione sprawy, decyzje o ich przedawnieniu ze strony prokuratury otrzymujemy na bieżąco, mamy takich spraw ponad 170. Wiele z nich dotyczy sytuacji sprzed 1997 r.

Ale zwróć też uwagę na to, co analizowała pani mecenas, czyli na art. 27b. Sformułowanie „jednym z zachowań” jest bardzo ważnym sformułowaniem. Ta hybrydowość, do której wracam, zwraca uwagę na to, że z jednej strony my mamy myślenie prawnokarne w tym momencie – tak, trzeba to powiedzieć wprost – ale jednocześnie ustawodawca w 2019 r. zwrócił uwagę na to, że mamy iść w trybie cywilnym, by nie było zarzutu dotyczącego powtórnego karania osoby. Mówimy więc o czymś zupełnie innym. Mówimy o przywróceniu, na podstawie postępowania cywilnego, pewnego poczucia sprawiedliwości osobie, która w przeszłości doświadczyła przemocy seksualnej. Zwracamy też uwagę na pewne zachowania, które wskazane są w rozdziale XXV kodeksu karnego, ponieważ dzisiaj uwzględniamy pewną naszą świadomość kliniczną oraz prawną w tym zakresie.

Chcę zwrócić uwagę na to, że w polskim porządku prawnym mamy również inny akt prawny, który odwołuje się do tej – tak ją nazwę – pewnego rodzaju filozofii. Mówię tutaj o tzw. ustawie gostyńskiejskiej, która powstała w odniesieniu do sprawców potwornych przestępstw seksualnych. I tu również w pewnym postępowaniu cywilnym niejako cofamy się w pewnych działaniach, jednocześnie biorąc pod uwagę bezpieczeństwo w przyszłości. Dlatego też ja

rozumiem te obawy, które zostały tutaj wyrażone, my także dyskutowaliśmy na ten temat, niemniej jednak państwowa komisja na podstawie tych przepisów, na podstawie m.in. pewnej analizy związanej z art. 27a, ale także treści i ratio legis ustawy, na pewno będzie prowadzić postępowania dotyczące spraw sprzed 1997 r., co do których mamy decyzje ze strony prokuratury i które zostały umorzone z racji przedawnienia karalności czynu. Bardzo dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO EWA MATECKA

Dziękuję bardzo.

Mam pytanie do pana przewodniczącego. Czy w świetle historii związanej z uchwaleniem ustawy w 2019 r., w świetle naszych spotkań na posiedzeniach komisji praw człowieka i w świetle wygłaszanych przez pana, zawartych również w drugim raporcie zastrzeżeń co do niemożliwości prowadzenia niektórych spraw i postępowań wyjaśniających, uważa pan, że ta nowelizacja pozwoli komisji pracować pełną parą? I czy wypełnia ona, usuwa wszystkie te luki i zaniedbania, które dostrzegaliśmy w ustawie i o których bardzo często rozmawialiśmy?

Ja również, wraz z panią senator Haliną Biedą, złożyłam oświadczenie skierowane do szefa Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej, do pani Grażyny Ignaczak-Bandyń, z prośbą o przyspieszenie prac związanych z nowelizacją tej ustawy. Ale niestety, z ubolewaniem stwierdzam, że odpowiedź na to nasze oświadczenie miała chyba za cel uspokojenie nas i wskazanie, że niestety mijamy się trochę z prawdą, dlatego że zapisy w ustawie wcale nie wykluczają możliwości prowadzenia postępowań wyjaśniających itd., itd. Tymczasem wreszcie doczekaliśmy się nowelizacji ustawy, i to tak szerokiej nowelizacji, że, jak już mówiła wstępnie pani legislator, wprowadza ona 24 nowe zapisy, a ponad 20...

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: 30.*)

...a ponad 30, te pozostałe, nowelizuje, wobec dotychczasowych 50 przepisów. Tak więc uważam, że nasze oświadczenie, nasza interwencja i te uwagi, które zawarte są szczególnie w raporcie drugim – tu przyznaję, że nie czytałam dokładnie raportu pierwszego – były głęboko uzasadnione. Dlatego pytam: czy wobec takiego

kształtu nowej ustawy, która zostanie – mam nadzieję, z tymi poprawkami – przyjęta przez Senat, praca komisji będzie przebiegała już w sposób zadowalający i zgodny z oczekiwaniami?

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
DO SPRAW WYJAŚNIANIA PRZYPADKÓW
CZYNNOŚCI SKIEROWANYCH PRZECIWKO
WOLNOŚCI SEKSUALNEJ
I OBYCZAJOWOŚCI WOBEC
MAŁOLETNIEGO PONIŻEJ LAT 15
BŁAŻEJ KMIECIAK**

Szanowna Pani Przewodnicząca! Szanowna Wysoka Komisjo! Drodzy Państwo!

To jest ustawa, o której my dyskutujemy i nad którą pracujemy tak długo... Ale jest to ustawa rzeczywiście skomplikowana. I myślę, że także uwagi pani legislator pokazują, że mamy do czynienia z pewną skomplikowaną rzeczywistością. Robię to wprowadzenie tylko i wyłącznie po to, żeby powiedzieć, że nie mogę pani przewodniczącej czy Wysokiej Komisji zagwarantować, że w toku prac państwowej komisji nie wynikną pewne kwestie do zastanowienia się, pewne niespodzianki, że się tak wyrażę, które będą związane z tym, że funkcjonujemy właśnie na styku rzeczywistości prawnokarnej i prawnocywilnej. Może tak być, taka sytuacja może mieć miejsce. Ta ustawa, która została wprowadzona w 2019 r., ma charakter *lex specialis*. To jest ustawa, która jest dedykowana bardzo specyficznym rodzajom przestępstw, bardzo specyficznym, szczególnym, potwornym zachowaniom, i to jest ukierunkowane na działanie państwowej komisji. Państwowa komisja ma doprowadzić do tego, żeby rzeczywiście w toku tych wielu, wielu lat... żeby osoby, które doświadczyły przemocy i w których sprawach przestępstwa się przedawniły, miały w końcu poczucie, że ich sprawa została zakończona, że osoba wskazana w aktach postępowania jako sprawca rzeczywiście została nazwana przez organ państwowy sprawcą, osobą odpowiedzialną. Z perspektywy terapeutycznej jest to niezwykle ważne.

Odpowiadając bezpośrednio na pytanie pani przewodniczącej, chcę powiedzieć, że przepisy, o których mówiliśmy także w drugim raporcie i które wskazywaliśmy, czyli przepisy uszczegóławiające dostęp do dokumentów... Ja mam

świadomość zdań odrębnych, np. Episkopatu Polski. Ja mam tego świadomość. Bo pojawia się tutaj pytanie: czy art. 3a, który proponujemy w nowelizowanej ustawie, będzie działał? No, Drodzy Państwo, my żyjemy w państwie prawa, gdzie przepisów się przestrzega, prawa się przestrzega. No i mamy takie skonstruowanie tego przepisu, które wydaje się – w powiązaniu też z dostępem do tajemnic zawodowych – przepisem, który jest bardzo mocny. I jako państwowa komisja będziemy oczekiwać, że będzie się tych przepisów przestrzegać, że będą one przestrzegane także ze strony takiego czy innego związku wyznaniowego. To po pierwsze.

Po drugie, zarówno w pierwszym, jak i w drugim raporcie zwracaliśmy uwagę na to, że przepisy ustawy matki, że się tak wyrażę, czyli pierwotnej ustawy z 2019 r., są bardzo ubogie, jeżeli chodzi o postępowanie wyjaśniające. Tak jak wspomniała pani legislator, mówimy o pewnym postępowaniu quasi-sądowym, w którym muszą być przedstawione konkretne gwarancje i w którym muszą być przedstawione pewne zasady, muszą być przedstawione określone odesłania do kodeksu postępowania cywilnego, bo na jego bazie tutaj pracujemy. I tak jak analizujemy tę sprawę, jak analizujemy nowelizację, widzimy, że te przepisy zostały tutaj wskazane. Ale zaznaczam, że nawet my, pracując także w gronie legislatorów i państwa z kancelarii pana prezydenta Andrzeja Dudy, widzimy, że mogą pojawić się różnego rodzaju nowe zapytania, pewne sytuacje... Nie wykluczam tego, nie mówię, że tak nie będzie. Ale podam przykład. Ja pracuję od wielu lat na bazie ustawy o ochronie zdrowia psychicznego, fundamentalnej, jeśli chodzi o zdrowie psychiczne Polaków, i wiem, że to jest bardzo dobra ustawa, która była nowelizowana bodajże już 7 razy. Więc i tego typu sytuacja może mieć tu miejsce. Bardzo dziękuję.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję bardzo.

Życzymy powodzenia.

Szanowni Państwo, przystępujemy do głosowania. I bardzo proszę, aby pani...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo proszę, pan senator Mamątow. Proszę.

SENATOR
ROBERT MAMAŃTOW

Dziękuję bardzo, Pani Przewodnicząca.

Ja chciałbym, przede wszystkim, zwrócić uwagę na to, że w Sejmie ta ustawa przeszła jednogłośnie... No, prawie. Dlaczego my chcemy wprowadzić tak dużo poprawek? Bo ja nie rozumiem... To co? To znaczy, że legislatorzy w Sejmie są – przepraszam za określenie – tacy słabi, że nie widzieli potrzeby tych wszystkich poprawek?

Ja zgłaszam wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję.

Pan senator Mamańtów zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Szanowni Państwo...

(Rozmowy na sali)

Czy Kancelaria Prezydenta chce się krótko odnieść? Tak? Ale proszę bardzo krótko.

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo!

Ponieważ padło bardzo dużo uwag ze strony pani mecenas, i to dotyczących bardzo poważnych skutków i konsekwencji, to ja poproszę jednak o chwilę do namysłu...

Rozumiem, że pan senator poprawkę dotyczącą kodeksu karnego wycofał i tej kwestii już nie trzeba tego omawiać. Ale...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, tak. Tym bardziej, że trzeba jeszcze zaznaczyć, że jest vacatio legis i nowy kodeks karny, który też te okresy przedłuża, inaczej je układa... Ale tu już, jak mówię, zostawiam tę kwestię na boku.

Chciałabym...

(Zastępca Przewodniczącego Ewa Matecka: Ale, przepraszam, ten kodeks karny jeszcze nie przeszedł pełnej procedury w Sejmie.)

Przeszedł.

(Zastępca Przewodniczącego Ewa Matecka: On był wczoraj...)

Przeszedł, Pani Senator.

(Zastępca Przewodniczącego Ewa Matecka: Wczoraj był w Senacie, o ile się nie mylę...)

Ale ja mówię, Pani Senator, o nowelizacji kodeksu karnego, którą Senat odrzucił w sierpniu tego roku. To było przegłosowane...

(Zastępca Przewodniczącego Ewa Matecka: Okej. Dziękuję...)

Było głosowanie i 2 grudnia to przeszło.

(Zastępca Przewodniczącego Ewa Matecka: Dobrze. Ja myślałam, że o tej wczorajszej...)

Nie, nie. Ja mówię o tej dużej nowelizacji wakacyjnej, która już jest po podpisie pana prezydenta. I tam właśnie również te kwestie są zmieniane.

A odnosząc się do poprawek pani senator, to, dzieląc stanowisko pana przewodniczącego – już nie będę tych kwestii powtarzać... Ale chciałabym zwrócić uwagę na konsekwencje tych poprawek. Tzn. poprawka zaproponowana przez panią senator, dotycząca odniesienia się do kodeksu z 1969 r. i 1932 r., nie uwzględnia konsekwencji w ustawie, ponieważ są inne miejsca w ustawie, które nie odsyłają do definicji, a wprowadzają wprost... Po prostu ustawa będzie wewnętrznie sprzeczna. A jednocześnie nie osiągniemy pożądanego efektu. Po pierwsze, jest ta argumentacja, o której mówił pan przewodniczący, tzn. że na podstawie przepisów w takim brzmieniu, jakie przyjął Sejm, jest możliwe prowadzenie przez komisję postępowań w odniesieniu do czynów, które zostały popełnione wiele, wiele lat temu. To jest kwestia tego, w którym momencie nastąpiło przedawnienie i kiedy postanowienie zostało – bądź przez sąd, bądź przez prokuratora – wydane. A więc to jest jedna kwestia. Ale zwracam też uwagę na ten aspekt formalny, który po prostu doprowadzi do błędów w ustawie i, jak myślę, nawet wątpliwości, na ile ona będzie wykonalna.

Co do kwestii kary... Pan przewodniczący wspominał również o tym, że ta kwestia była dyskutowana i na etapie przygotowywania projektu, i na etapie sejmowym. Ta sama kwestia jest również w odniesieniu do poprawki, ponieważ... Ja nie widziałam tej poprawki, więc wiem tylko tyle, ile usłyszałam w ocenie czy zaprezentowaniu jej przez panią senator. Otóż tam jest odniesienie się tylko do przepisów k.p.c.,

a brakuje i ścieżki odwoławczej, i doprecyzowania. A więc jest pytanie: na ile te przepisy byłyby wystarczające?

A do uwag pani mecenas, to ja już nie będę szczegółowo się do nich wszystkich odnosić, bo rozumiem, że czas... Ale koniecznie do jednej kwestii chciałabym się odnieść, a mianowicie do kwestii tzw. przepisów odrębnych, bo to jest kwestia, która... Zresztą ona się znalazła również w poprawce pani senator. W tej kwestii była absolutnie świadomie podjęta decyzja i ona jest dla tej ustawy bardzo istotna. Nowe, proponowane art. 3a i 3c muszą być czytane łącznie i to oznacza dla kancelarii, dla projektodawcy – a to stanowisko było prezentowane przez nas w Sejmie i mam wrażenie, że zostało zaakceptowane i przyjęte bez większych wątpliwości – że jest oczywiste, iż te „przepisy odrębne” należy rozumieć tylko i wyłącznie w kontekście art. 87 konstytucji i źródeł powszechnie obowiązujących w Polsce, czyli aktów wskazanych w tym przywołanym artykule. Za tą argumentacją przemawia nie tylko ład konstytucyjny... Zresztą takie odwołania są w wielu ustawach i w ich przypadku nie mamy wątpliwości, czy przepisy odrębne to mogą być akty wewnętrzne organizacji, czy... No, ja już nie mówię tu o prawie międzynarodowym czy o prawie kanonicznym. W tym zakresie art. 87 ust. 1 konstytucji wskazuje to jasno i precyzyjnie. Dodatkowym wzmocnieniem tej argumentacji są również przepisy konstytucyjne mówiące o tym, że prawa i obowiązki publicznoprawne nakładane na podmioty prywatne mogą wynikać tylko z ustawy – to jest pierwszą kwestią. I dalej: kwestie związane z tajemnicą, z ochroną danych osobowych, które przecież w przypadku działalności tej komisji są często danymi bardzo wrażliwymi, to również jest materia ustawowa. A więc w ocenie Kancelarii Prezydenta ta kwestia jest, po pierwsze, prawidłowo uregulowana, a po drugie, jest wręcz konieczna w kontekście konstytucyjnym. Dziękuję uprzejmie.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję.

Jeśli dobrze rozumiem, państwo mają zdanie negatywne co do... Na pewno co do poprawki nr 3 – tak?

(Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP
Małgorzata Paprocka: Pani Senator, Pani Przewodnicząca, jeśli...)

Ale będziemy to robić po kolei. Tylko czy ja dobrze...

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Tak, tak, będziemy to robić po kolei.

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Dobra.

Wobec tego, Szanowni Państwo, przystępujemy do głosowania i do omawiania...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Aha. Przepraszam. Oczywiście najpierw przegłosujemy wniosek pana senatora Mamątowa o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za wnioskiem pana senatora Mamątowa?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o dodanie głosów zdalnych i podanie wyników głosowania.

3 głosy za, 7 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

A zatem poprawka nie uzyskała większości.

(*Senator Jacek Bury*: Wniosek.)

Wniosek pana senatora Mamątowa nie uzyskał większości. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy zatem do głosowania nad wszystkimi zgłoszonymi na tym posiedzeniu poprawkami.

Bardzo proszę panią legislator, aby przeprowadziła nas przez to głosowanie. Bardzo proszę.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS**

Dziękuję bardzo.

Nie wiedziałam, że to tak będzie wyglądać... A tak to przygotowałam sobie po prostu poprawki redakcyjne, żeby wszystkie przegłosować razem. Ale...

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Nie wiem, wydaje mi się, że one... Chciałabym...

Czy mogę jeszcze na tym etapie zapytać państwa wnioskodawców, co sądzą o poprawce nr 5? Czy trzeba uszczegóławiać art. 37a? Czy trzeba dopisywać...

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Pani Mecenasa, w ocenie Kancelarii Prezydenta jest negatywna rekomendacja dla tej poprawki. To było celowe rozwiązanie, ponieważ tu jest tylko dodatkowe rozróżnienie dla postanowienia o odmowie. I w naszym przekonaniu ujednolicenie nie jest potrzebne.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Rozumiem.

W takim razie gdybym mogła, Pani Przewodnicząca... Gdyby pani senator wycofała się z tej poprawki nr 5 i państwo po prostu by nad nią nie głosowali... Ja sama miałam daleko idące wątpliwości co do tego przepisu i wydaje mi się, że nie ma powodu, żeby to...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, bez uwagi piątej.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

W związku z tym wycofuję poprawkę nr 5.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Tak, tak.

W moim przekonaniu wszystkie te poprawki mają charakter technicznolegislacyjny. Owszem... Właśnie, czy któraś z poprawek zdaniem państwa...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...z poprawek zaproponowanych przez Biuro Legislacyjne...

(Zastępca Przewodniczącego Ewa Matecka: Ja proponuję głosowanie po kolei. Tak?)

Dobrze.

(Zastępca Przewodniczącego Ewa Matecka: Tak, bardzo proszę.)

To w takim razie...

Pani przewodnicząca oczywiście prowadzi głosowanie, a ja tylko przed danym głosowaniem będę wyjaśniała krótko, o co w poprawce chodzi.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Celem tej poprawki jest wskazanie, że komisja będzie występowała o karanie za przestępstwo, o którym mowa w art. 240, z doprecyzowaniem, że tylko w zakresie tych czynów, które dotyczą rozdziału XXV kodeksu karnego.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Stanowisko Kancelarii Prezydenta?

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Pani Przewodnicząca, stanowisko wobec tej propozycji jest negatywne. W naszym przekonaniu dotychczasowe brzmienie jest jasne, precyzyjne, a odwracanie tutaj nie ma... Nie ma takiej konieczności. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję.

Stanowisko Kancelarii Prezydenta jest negatywne.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o dodanie głosów zdalnych.

6 głosów za, 4 – przeciw, 1 senator się wstrzymał. Przystępujemy do głosowania nad poprawką nr 2.

Bardzo proszę.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Poprawka nr 2 ma na celu zastosowanie wcześniej wprowadzonego skrótu.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Kto z państwa...
Stanowisko Kancelarii Prezydenta?

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Również jest negatywne. Tu jest celowe rozwiązanie i nie jest potrzebna ta poprawka. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Stanowisko Kancelarii Prezydenta jest negatywne.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o dodanie głosów zdalnych.

6 głosów za, 5 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Poprawka uzyskała poparcie.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką nr 3.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Poprawka nr 3 ma na celu tak jakby domknięcie przepisu i zlikwidowanie pustego odesłania do przepisów odrębnych.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo.

Stanowisko Kancelarii Prezydenta, jak pamiętam, było negatywne wobec tej poprawki.

Wobec tego przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o dodanie głosów zdalnych.

7 głosów za, 4 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Poprawka uzyskała poparcie.

Poprawka nr 4.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Poprawka nr 4 również ma na celu zastosowanie wcześniej wprowadzonego skrótu, co polega na wstawieniu słów „organizacjami i podmiotami” zamiast rozpisywania tych podmiotów, które są zawarte w tym skrócie.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo.

Stanowisko Kancelarii Prezydenta?

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Propozycja poprawki jest błędna i nie odnosi się do celowego działania projektodawcy. Celowe było wprowadzenie w tym przepisie szerszego zakresu, katalogu podmiotów. A przyjęcie tej poprawki będzie skutkowało ograniczeniem kompetencji komisji w zakresie podmiotów, z którymi może ona współpracować. Absolutnie negatywna rekomendacja.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Negatywna opinia Kancelarii Prezydenta.

Poddaję to pod głosowanie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o dodanie głosów zdalnych.

6 głosów za, 4 – przeciw, 1 senator się wstrzymał.

Poprawka uzyskała poparcie.

Przystępujemy do... A, poprawka nr 5 została przeze mnie wycofana.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką nr 6.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS**

Poprawka nr 6 ma na celu doprecyzowanie przepisu i odniesienie obowiązku zawiadomienia o przestępstwie do terminologii kodeksu karnego, który w tym miejscu powinien mieć zastosowanie. Dziękuję.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję.
Stanowisko Kancelarii Prezydenta?

**SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA**

Również negatywne, wynikające z niezrozumienia intencji. Tutaj było celowe odesłanie z myślą o art. 304 kodeksu postępowania karnego, a nie o art. 240 kodeksu karnego.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Stanowisko Kancelarii Prezydenta jest negatywne.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o dodanie głosów zdalnych.

6 głosów za, 4 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Poprawka uzyskała poparcie.

Poprawka nr 7.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS**

Dziękuję bardzo.

Poprawka nr 7 również ma na celu dostosowanie terminologii w zakresie kodeksu karnego, ponieważ przepisy kodeksu postępowania karnego mówią nie o zachowaniach, tylko o przestępstwach. Dziękuję.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję bardzo.
Stanowisko Kancelarii Prezydenta?

**SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA**

Pani Przewodnicząca, Wysoka Komisjo, w kontekście naszej dyskusji i poprawki pani senator zwracam uwagę, że przyjęcie tej poprawki właśnie będzie prowadziło do ograniczenia możliwości prowadzenia postępowań tylko do kodeksu z 1997 r. To jest, jak myślę, zupełnie niezamierzony przez panią legislator skutek. Ale w kontekście tej dyskusji i poprawki... Bardzo uprzejmie proszę panią mecenas, żeby przemyślała zasadność tej poprawki, bo uważam, że jest ona bardzo... nie tylko nieprawidłowa... A proszę pamiętać, że wpis do rejestru, tak jak zresztą... Co do tego był zarzut – prawda? – prowadzenia postępowania na podstawie przepisów cywilnych, a nie karnych. W tej chwili przechodzimy na nomenklaturę karną, jak rozumiem, z niezamierzonymi, a dodatkowo bardzo poważnymi konsekwencjami... Bardzo proszę panią mecenas o przemyślenie jeszcze raz tej poprawki. Dziękuję.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Bardzo proszę, Pani Mecnas, o stanowisko.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Dziękuję bardzo.

Bardzo się cieszę, że zwróciła pani uwagę na to, że poprawka proponowana przez Biuro Legislacyjne w tym miejscu wykluczałaby się z poprawką pani senator. Gdybym mogła prosić w takim razie... Ja miałam wrażenie, że państwo jesteście zdecydowanie przeciwni poprawce pani senator, która rozszerzałaby zakres państwa działania na pozostałe kodeksy. Ja może dodam w tym miejscu – przepraszam za to, bo jesteśmy w trakcie głosowań, ale to jest konieczne i muszę teraz to powiedzieć... Poprawki przedstawione przez panią senator w druku przygotowanym przeze mnie zawierały taką informację: „Uwaga, konsekwencje dotyczące odesłań – w kolejnych przepisach”. Czyli Biuro Legislacyjne jest w pełni świadome, że... Ponieważ państwo senatorowie zgłaszają poprawki, powiedziałabym, tak blisko posiedzenia Senatu, to ja nie znałam tych poprawek np. tydzień wcześniej, a więc nie mogłam przygotować tych konsekwencji. Ale oczywiście jest, że gdyby poprawka pani senator została przegłosowana, to wtedy powstałaby konsekwencje w postaci zmian w kolejnych przepisach tej ustawy. Bo ja mam świadomość, że w jednych przepisach państwo odsyłacie do art. 1 pkt 2, a w innych – do przepisów rozdziału XXV kodeksu z 1997 r., i za każdym razem trzeba by było przemyśleć, jaki jest zakres tego odesłania. Dlatego ja chciałam dać sobie i mojemu biurku troszeczkę czasu – dlatego że już nie ja sama bym nad tym pracowała, bo tych zmian byłoby sporo – żeby w każdym miejscu... Myślę, że gdyby państwo zgodzali się z tą poprawką, to wtedy trzeba by było, oczywiście też z państwem – bo przecież nikt nie przygotowuje tych poprawek, żeby komuś zrobić na złość – ustalić, jaki zakres kompetencji w danym miejscu jest w kręgu państwa zainteresowania. Dlatego odesłanie nie mogłoby być takie wprost, tylko czasem byłoby to odesłanie do art. 1 pkt 2, a czasem – do art. 1 pkt 2 lit. a, czyli np. tylko do ostatniego, najnowszego kodeksu. A więc poprawka pani senator – ja zamierzałam to powiedzieć tuż przed głosowaniem nad tą poprawką – wiąże się z konsekwencjami. Tak więc może najpierw państwo w komisji przegłosujecie poprawkę pani senator

i wtedy nie trzeba będzie głosować nad poprawką proponowaną przez Biuro Legislacyjne. Ale jeżeli poprawka pani senator nie zostanie przyjęta, to wtedy propozycja Biura Legislacyjnego będzie jak najbardziej zasadna w świetle dotychczasowej terminologii ustawy. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Czy w świetle tych wyjaśnień pani senator podtrzymuje swoją poprawkę?

SENATOR
JOANNA SEKUŁA

Jeżeli z punktu widzenia prac komisji takie jednoznaczne wskazanie, mówiące o rozszerzeniu podstawy określenia czynu popełnionego na przepisy z lat ubiegłych – co pozwalałoby jednoznacznie odnosić się do jak gdyby zasadności podejmowania postępowania, to chciałabym... Podtrzymuję tę poprawkę.

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: Może niech państwo powiedzą, co...*)

(*Zastępca Przewodniczącego Ewa Matecka: Pani senator podtrzymuje tę poprawkę?*)

To znaczy, Pani Przewodnicząca, ja bym bardzo chciała poznać zdanie komisji, bo to jednak komisja jest odbiorcą całego tego aktu prawnego.

(*Senator Robert Mamątow: Chciałbym zwrócić uwagę, że jesteśmy w trakcie głosowań...*)

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Ale to jest tak istotna poprawka, że warto by było poznać rzeczywiście zdanie pana przewodniczącego komisji.

Bardzo proszę.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
DO SPRAW WYJAŚNIANIA PRZYPADKÓW
CZYNNOŚCI SKIEROWANYCH PRZECIWKO
WOLNOŚCI SEKSUALNEJ
I OBYCZAJOWOŚCI WOBEC
MAŁOLETNIEGO PONIŻEJ LAT 15
BŁAŻEJ KMIECIAK

Ja myślę, że to zdanie już wyraziłem. Powiem tak: tutaj kwestia legislacyjnych zmian, które by

były z tym związane, o czym wspomniała pani legislator, pani mecenas, wymagałaby tak naprawdę bardzo poważnego namysłu dotyczącego poszczególnych przepisów, które odnosiłyby się, założmy, do sformułowania art. 1 pkt 2 lit. a, b czy c, odnoszących się do poszczególnych kodeksów... Stąd też, ponieważ nie jestem członkiem Wysokiej Komisji, mogę powiedzieć tylko tyle: podtrzymuję zdanie związane z tym, że na podstawie zarówno art. 27, jak i art. 27a projektowanej ustawy, w powiązaniu z art. 1 pkt 2, państwowa komisja będzie prowadzić postępowania dotyczące spraw sprzed 1997 r. właśnie na podstawie tej interpretacji. Nie wydaje się, że zmiana jest niezbędna w tym momencie.

Chcę zwrócić też uwagę na to, że obecnie obowiązujące przepisy ustawy matki, jak wspomniałem, tej ustawy z 2019 r., nie przewidują takich rozstrzygnięć. A ustawa weszła w życie w 2019 r. z założeniem, że możemy prowadzić tego typu postępowania. Powiem więcej: w ratio legis tej ustawy, w preambule, zwracano uwagę na to, że właśnie mamy wracać do przeszłości, mamy wracać do spraw, które były kiedyś. Trudno mi sobie wyobrazić to, by projektodawca i ustawodawca ograniczył się jedynie do 1997 r., bo byłoby to naprawdę sprzeczne z argumentami i w ogóle z aksjologią istnienia tej komisji. Stąd też – reasumując – ta poprawka, o której wspomina pani senator... No, na tym etapie mogę powiedzieć, że nie jest ona obligatoryjna, bo i tak będziemy prowadzić postępowania dotyczące przeszłości. Dziękuję bardzo.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo.
Pani Senator?

SENATOR
JOANNA SEKUŁA

Słuchając tych wyjaśnień, ja, patrząc z mojego punktu widzenia i z punktu widzenia osób, z którymi to konsultowałam, w zasadzie nie widzę tego... tzn. nie widzę tej kolizji. Doprecyzowanie tej podstawy nie odbiera państwu swobody podejmowania decyzji, a jedynie z punktu widzenia osób, które są odbiorcami tego aktu

prawnego, wyraźnie wskazuje na rozszerzenie obszaru czasowego. Ale skoro członkowie komisji nie widzą uzasadnienia dla tej poprawki, to ją wycofuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo serdecznie.

A zatem pani senator Sekuła wycofuje swoją poprawkę.

Jak rozumiem, wobec tego możemy przystąpić do głosowania nad poprawką przedstawioną przez panią legislator – tak? – czyli poprawką...

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Chciałabym tylko dodać, jeśli mogę, jedno słowo.

Szanowni Państwo, to, że państwo projektodawcy tak bardzo, że tak powiem, są przywiązani do tego sformułowania mówiącego o zachowaniach... Ja zostawiłam to słowo „zachowania” we wcześniejszej części przepisu: zachowania sprawcy wyczerpują znamiona przestępstwa. Wydaje mi się, że jeżeli zachowania sprawcy nie będą wyczerpywały znamion przestępstwa, to nie będą stanowiły przestępstwa. I państwo nie będziecie mogli występować o wpis do rejestru przestępców seksualnych, jeżeli te zachowania sprawcy nie będą wyczerpywać znamion przestępstwa. Mnie chodzi tylko o to, że państwo do tej pory zapisaliście „są zachowaniami, o których mowa”, a chodzi o to, że w kodeksie karnym nie ma mowy o zachowaniach, tylko są tam wyliczone przestępstwa. I jeżeli zachowania sprawcy wyczerpują znamiona przestępstwa... No, ja rozumiem, że państwo chcieliście uciec od tego, że pełnicie rolę sądu, który sprawdza, czy czyn wyczerpuje znamiona przestępstwa, bo to jest procedura cywilna, ale państwo będziecie to robić, państwo będziecie stosować procedurę cywilną, a wpis będzie do rejestru przestępców seksualnych, a nie ludzi, którzy realizują zachowania... Tak że tutaj trzeba powiedzieć prawdę, trzeba spojrzeć prawdzie

w oczy i powiedzieć: to będzie postępowanie w sprawie o przestępstwo, a nie w sprawie o zachowanie. Dziękuję.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo, bardzo proszę, abyśmy przyspieszyli, dlatego że za chwilę rozpoczyna się posiedzenie Senatu, a my jeszcze musimy przygotować sprawozdanie z posiedzenia tej komisji.

Jak rozumiem, stanowisko Kancelarii Prezydenta w tej sprawie jest...

**SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA**

Pani Przewodnicząca, no, te poprawki po prostu zmierzają do tego, że będą błędy w ustawie. I wrócimy do punktu wyjścia, z brakiem możliwości procedowania przez komisję.

Pani Mecenase, ja nie jestem w tej chwili gotowa do dyskusji nad 3 kodeksami: z 1932 r. i z 1969 r....

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: Ale o tym nie rozmawiamy...)

Ależ rozmawiamy, bo jeżeli mówimy o znamionach przestępstwa, to... One w tych 3 kodeksach się różnią i my celowo odnosimy się do cywilistycznej koncepcji zachowania, żeby zostawić tutaj możliwość innego sposobu procedowania. I proszę zrozumieć, że te konsekwencje prowadzą po prostu do zupełnie innego spojrzenia.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze, Pani Przewodnicząca...

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy...

Jak rozumiem, stanowisko kancelarii jest negatywne.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: Przepraszam bardzo...)

Ale króciutko, Pani Mecenase.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS**

Przepraszam, ale pani popełniła zasadniczy błąd, bo pani mówi o zachowaniach, zapominając, że dalej wskazuje pani konkretny kodeks, czyli wchodzi to... To jest to, o czym mówiła pani senator Sekuła, czyli albo mówimy o zachowaniach i wpisujemy terminologię, która była, czyli wpisujemy pedofilię, tak jak to było w art. 3, wpisujemy reagowanie państwa na wyjaśnianie przypadków nadużyć seksualnych, tak jak to było w art. 1. A gdy mamy dotychczasową terminologię, to dotyczy to wszystkich kodeksów, bo właśnie była pedofilia, było wykorzystywanie. Wtedy jest opis zachowania, a nie wskazanie konkretnego aktu prawnego. A w tym art. 27 państwo wskazujecie konkretny akt prawny. Przez art. 27 idziecie...

(Zastępca Przewodniczącego Ewa Matecka: Dziękuję...)

...do art. 1 ust. 2, a tam jest kodeks karny z 1997 r.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Bardzo dziękuję.

Podajemy decyzję w głosowaniu.

Szanowni Państwo, jest negatywne stanowisko Kancelarii Prezydenta.

Przystępujemy do przegłosowania poprawki nr 7 przedstawionej przez Biuro Legislacyjne.

Kto z państwa jest za?

Kto z państwa jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o dodanie głosów zdalnych.

6 głosów za, 2 – przeciw, 1 senator się wstrzymał.

Zatem poprawka uzyskała poparcie.

Poprawka nr 8.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS**

Poprawka nr 8 rozszerza wyłączenie członków komisji z wydawania postanowień o sprawy

osób, z którymi pozostają we wspólnym pożyciu.
Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Stanowisko kancelarii?

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Pozytywne.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Stanowisko pozytywne.
Głosujemy.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o dodanie głosów zdalnych.

9 głosów za, jednogłośnie za.

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką nr 9.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

To jest poprawka językowa.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Poprawka językowa, skreśla się wyraz „się”.

Kto z państwa jest...

Stanowisko kancelarii?

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Popieram, Pani Przewodnicząca.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Stanowisko pozytywne. Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o dodanie głosów zdalnych.

9 głosów za, jednogłośnie za.

Dziękuję.

Poprawka nr 10.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

To jest doprecyzowanie sytuacji, w której...
Celem tej poprawki jest nieprzesyłanie przez komisję dokumentów do osób zmarłych. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Stanowisko Kancelarii Prezydenta?

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Negatywne, bo np. w przypadku śmierci osoby wskazanej jako sprawca postanowienie nie zostanie przekazane do osoby poszkodowanej.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o dodanie głosów zdalnych.

6 głosów za, 3 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Poprawka uzyskała poparcie.

Poprawka nr 11.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Poprawka zmierza do poprawienia odesłania do uprawnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 3. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Stanowisko kancelarii?

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Do uznania Wysokiej Komisji.
(Zastępca Przewodniczącego Ewa Matecka:
Proszę? Nie zrozumiałam.)
Do uznania Wysokiej Komisji.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Do uznania.
Poddaję pod głosowanie poprawkę nr 11.
Kto jest za?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Proszę o dodanie głosów zdalnych.
8 głosów za, 0 – przeciw, 1 senator się wstrzymał.
Poprawka uzyskała poparcie.
Przystępujemy do głosowania nad poprawką nr 12.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

To jest zmiana tytułu rozdziału 5 związana ze zmianą zawartości tego rozdziału. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo.
Stanowisko kancelarii?

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Pozytywne, Pani Przewodnicząca.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Pozytywne stanowisko kancelarii.
Przystępujemy do głosowania.
Kto jest za?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Proszę o dodanie głosów zdalnych.
8 głosów za, jednogłośnie za.
Poprawka uzyskała poparcie.
Poprawka nr 13.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Poprawka nr 13 dotyczy uprawnień komisji w zakresie monitorowania sądu. I chciałabym prosić o rozszerzenie tej poprawki, ponieważ ja znalazłam, że w art. 19 również mówi się o tym, że komisja monitoruje sądy, a tak nie jest. W związku z tym taką poprawkę redakcyjną, która by to precyzowała, proponowałabym właśnie łącznie z tą poprawką do art. 42. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo.
Stanowisko kancelarii?

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Pani Przewodnicząca, stanowisko jest negatywne, ponieważ ponownie jest nieprawidłowe zrozumienie tekstu ustawy i intencji. Jest dokładnie odwrotnie: komisja ma monitorować nie sądy, tylko toczące się postępowania i do tego ma

uprawnienie wynikające z ustawy. Uprzejmie proszę o nieprzyjmowanie tej poprawki.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Czy pani legislator chce się do tego odnieść?

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Może o tyle, że uprawnienie komisji do monitorowania prac prokuratury jest zapisane wprost w art. 24 ust. 1. A gdzie w takim razie jest zapisane uprawnienie do monitorowania sądów? Dziękuję.

(*Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Małgorzata Paprocka: Postępowania sądowych, Pani Mecenasa.*)

A gdzie jest zapisane uprawnienie do monitorowania postępowań sądowych? Nie ma takiego uprawnienia. Jest zapisane: uprawnienia komisji w zakresie postępowań sądowych. Ale ona nie ma żadnych nadzorczych, kontrolnych, monitorujących uprawnień wobec sądów.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Okej, dziękuję bardzo za wyjaśnienie...

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Monitoring to nie jest nadzór i kontrola. No, mylimy pojęcia. Jeżeli komisja ma szereg uprawnień procesowych, jeżeli wstępuje, jeżeli bierze udział, to potem jest takie założenie, że informacja o tych działaniach będzie gdzieś się pojawiać.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję za wyjaśnienia.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o dodanie głosów zdalnych.

5 głosów za, 2 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Poprawka uzyskała poparcie.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką nr 14.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Poprawka nr 14 ma na celu wskazanie, że raporty i sprawozdania roczne nie tylko będą publiczne, ale będą publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję.

Stanowisko kancelarii?

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Uwaga pani mecenasa nie jest zasadna. Publikacja w BIP wynika z art. 8 ustawy o Biuletynie Informacji Publicznej, a w wyniku tego zabiegu, który został zastosowany, po prostu dajemy komisji szersze możliwości trafiać do odbiorców. Ponadto niedawno Senat rozpatrywał zmianę ustawy o rzeczniku finansowym i była dokładnie taka sama redakcja, czyli przepis brzmiał: sprawozdanie rzecznika finansowego jest jawne. Poza tym mam wrażenie – mam nadzieję, że pan przewodniczący to potwierdzi – że to właśnie ze strony komisji będzie również duża aktywność związana z tym, żeby z przekazem i z opisem swojej działalności trafić do jak najszerszego grona. Ale przede wszystkim uwaga prawna: obowiązek wynika z innego aktu prawnego. Dziękuję uprzejmie.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję bardzo.
Przystępujemy do głosowania...
Rozumiem, że stanowisko jest negatywne?
Stanowisko kancelarii jest negatywne.
Przystępujemy do głosowania.
Kto jest za przyjęciem tej poprawki?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Proszę o dodanie głosów zdalnych.
5 głosów za, 2 – przeciw, 1 senator się wstrzymał.
Poprawka uzyskała poparcie.
Przystępujemy do głosowania nad poprawką nr 15.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS**

Poprawka nr 15 wprowadza zmianę do ustawy o dostępie do informacji publicznej, w której wprowadza przepis, jeden z wielu przepisów, wskazując, że niniejsza ustawa, tzn. zmieniana ustawa, ustawa o Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania... itd. zawiera ograniczenia dotyczące dostępu do informacji publicznej.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Stanowisko Kancelarii Prezydenta?

**SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA**

Negatywne. Propozycja jest niezgodna z zasadami techniki prawodawczej mówiącymi o tym, że jedną normę zawiera się w jednej ustawie i nie powieliła się tych samych norm.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję.
Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Proszę o dodanie głosów zdalnych.
6 głosów za, 3 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.
Poprawka uzyskała poparcie.
Głosujemy nad poprawką nr 16.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS**

To jest poprawka wynikająca z zasad techniki prawodawczej, wskazanie, że w 2 przepisach, czyli w art. 6, w art. 18 – to będzie doprecyzowane – dwukrotnie zmienia się nazwę komisji oraz że powinna być liczba pojedyncza, a nie liczba mnoga. To jest zmiana technicznoprawna.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję bardzo.
Stanowisko kancelarii?

**SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA**

Przepis był przygotowany w porozumieniu z Biurem Legislacyjnym Sejmu. Rozumiem, że Biuro Legislacyjne Senatu ma inne zdanie, więc zostawiam to do uznania Wysokiej Komisji.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Do uznania komisji? Dziękuję bardzo.
Przystępujemy do głosowania.
Kto jest za przyjęciem poprawki?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Proszę o dodanie głosów zdalnych.
7 głosów za, 2 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.
Poprawka uzyskała poparcie.
Przystępujemy do głosowania nad poprawką nr 17.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

To jest poprawka, która spowoduje utworzenie i powołanie do życia nowej komisji, pod nową nazwą. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA
Stanowisko Kancelarii Prezydenta?

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Fundamentalnie się z tą poprawką nie zgadzam, dlatego że celem ustawy nie jest powołanie żadnej nowej komisji. Komisja jest powołana, biegnie jej kadencja, następuje jedynie zmiana jej nazwy. Nie ma tu żadnych takich konsekwencji, że stworzymy nową komisję, to jest tylko zmiana nazwy. Dziękuję uprzejmie.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo.
Czy pani legislator chce się odnieść?

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

No tak. Ja chciałabym tylko w takim razie zapytać: czy pani uważa, że powstaje nowy urząd? Bo ustawa matka powołuje do życia komisję i urząd w 2 osobnych artykułach. Ta ustawa powołuje do życia tylko nowy urząd pod nową nazwą, jednak nie powołuje do życia nowej komisji pod nową nazwą. No, mówi pani, że trwa kadencja. I nowych członków państwo powołują? Stanowi się, że dotychczasowi członkowie będą członkami, ale nie stanowi się, że komisja będzie komisją. To oznacza, że każdy z członków pozostanie członkiem

komisji, ale komisji nie będzie i komisja jako ciało kolegialne nie będzie mogła podejmować uchwał, ponieważ pozostanie tylko ta stara komisja z art. 48, którego państwo nie zmieniacie. W związku z tym ona będzie pod starą nazwą, a takiej komisji nie będzie, ponieważ członkowie będą już członkami nowej komisji. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo za wyjaśnienie.
Rozumiem, że stanowisko kancelarii w tej kwestii jest negatywne.
Przystępujemy...

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

W żadnym przepisie ustawy, Pani Przewodnicząca, nie ma powołania członków. Musielibyśmy dać taki przepis.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: Jest...)

Ale, Pani Mecenase, nie powołani, tylko stają się... Dziękuję uprzejmie.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję uprzejmie.
Przystępujemy do głosowania.
Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o dodanie głosów zdalnych.

6 głosów za, 3 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Poprawka uzyskała poparcie.

Dziękuję bardzo serdecznie.

Czy jeszcze nam zostały poprawki...

(Głosy z sali: Państwa senatorów...)

Okej. Poprawka pana senatora Jacka Burego.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Pan senator Bury przedstawił 2 poprawki.

Pierwsza poprawka będzie dotyczyła rozszerzenia treści art. 3a – i to można zapisać tylko jako to rozszerzenie – w taki sposób, że po słowach „informacje lub dokumenty” dodaje się wyrażenie „w tym dotyczące postępowań wewnętrznych prowadzonych przez te organy, organizacje i podmioty”.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo.
Stanowisko kancelarii?

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Pani Przewodnicząca, stanowisko kancelarii w sprawie tej poprawki jest negatywne.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Przystępujemy do głosowania.
Kto jest za przyjęciem tej poprawki?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Proszę o dodanie głosów zdalnych.
6 głosów za, 3 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.
Poprawka uzyskała poparcie.
I kolejna.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

Druga poprawka pana senatora zmierza do tego, aby komisja była uprawniona do zwrócenia się do prokuratora o wystąpienie z wnioskiem o pomoc prawną, i stosowania w tym zakresie odpowiednio przepisów kodeksu postępowania karnego. Dziękuję.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo.
Stanowisko kancelarii?

SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA

Pani Przewodnicząca, Kancelaria Prezydenta w tym zakresie ma duże wątpliwości, ponieważ wskazany przepis mówi o doręczeniach. Wydaje się, że ta poprawka nie jest prawidłowo sformułowana. Dziękuję uprzejmie... I nie wypełnia celu, który jest wskazany w uzasadnieniu. Dziękuję bardzo.

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: Momencik, sprawdzę, mam przy sobie kodeks postępowania...*)

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Sprawdzamy to dokładnie.

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Beata Mandylis: „O doręczenie pisma”...*)

Proszę włączyć mikrofon.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS

„§1. O doręczenie pisma przebywającej za granicą osobie, która ma obywatelstwo polskie, lub o przesłuchanie takiej osoby w charakterze oskarżonego, świadka lub biegłego sąd lub prokurator zwraca się do polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego. §2. W razie niemożności dokonania czynności w sposób określony w §1, można zwracać się o dokonanie tych czynności do sądu, prokuratury lub innego właściwego organu państwa obcego. W wypadku przeszukania, zajęcia i wydania przedmiotu należy do wniosku dołączyć odpis postanowienia sądu lub prokuratora nakazującego przeprowadzenie tej czynności w danej sprawie”.

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA

Dziękuję bardzo serdecznie.
Wobec tego przystępujemy do głosowania.
Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?

(*Senator Robert Mamątow*: Czuję się zmanipulowany, naprawdę, bo...)

Proszę o dodanie głosów zdalnych.

(*Senator Robert Mamątow*: ...nigdy tak nie było, że w trakcie głosowań przeprowadzana była dyskusja...)

Ale gwoli wyjaśnienia...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Lepiej, Panie Senatorze, żebyśmy wiedzieli dokładnie, nad czym głosujemy.

(*Senator Robert Mamątow*: Był na to czas przed głosowaniami, a nie w trakcie...)

6 głosów za, 0 – przeciw, 2 senatorów się wstrzymało.

Dziękuję bardzo.

Kolejne poprawki?

(*Senator Halina Bieda*: Już nie ma więcej, bo senator z jednej się wycofał.)

Pan senator z ostatniej się wycofał.

Poprawki pani senator Sekuła...

(*Senator Halina Bieda*: Z jednej się wycofała.)

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Proszę włączyć mikrofon.

**GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
BEATA MANDYLIS**

Pani senator wycofała się z poprawki, która w art. 1 w pkt 2 rozszerzała kompetencje komisji, w sposób wyraźny odwołując się do poprzednio obowiązujących kodeksów karnych. Z tego pani senator zrezygnowała. To była pierwsza poprawka zgłoszona przez panią senator.

Kolejne 2 poprawki wiążą się ze sobą. One muszą być przegłosowane łącznie, czyli właściwie jest to jedna poprawka zapisana jako 2 różne, bo dotyczy 2 różnych jednostek ustawy. Ich celem jest wprowadzenie sankcji za nieprzekazanie komisji informacji lub dokumentów, o które komisja wnioskuje. Dziękuję.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję bardzo.

Stanowisko kancelarii?

**SEKRETARZ STANU
W KANCELARII PREZYDENTA RP
MAŁGORZATA PAPROCKA**

Negatywne, Pani Przewodnicząca, ze względu m.in. na te wyjaśnienia, które przedstawił pan przewodniczący. Dziękuję uprzejmie.

**ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO
EWA MATECKA**

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o dodanie głosów zdalnych.

6 głosów za, 2 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Czy to są już wszystkie poprawki? Tak.

Dziękuję bardzo. Wszystkie poprawki zostały przegłosowane.

Poddaję wobec tego pod głosowanie całą ustawę z przyjętymi wcześniej poprawkami.

Szanowni Państwo, przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem ustawy?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o dodanie głosów zdalnych.

8 głosów za, jednogłośnie za.

Dziękuję państwu bardzo.

Zamykam posiedzenie komisji...

(*Starszy Sekretarz Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji Renata Rucińska*: Sprawozdawca...)

Sprawozdawca? Proponuję, aby sprawozdawcą była pani senator Joanna Sekuła.

Czy pani senator przyjmuje?

(*Senator Joanna Sekuła*: Tak.)

Pani senator przyjęła.

Dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie.

Dziękuję państwu bardzo.

(*Senator Halina Bieda*: Dziękujemy.)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie:

Centrum Informacyjne Senatu, Dział Wydawniczy